

မဂ္ဂင်အလုပ်မှတစ်ပါး ကယ်မည့်သူမရှိ

(၄-၈-၆၁)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
 သဇ္ဇာ (၄) ပါးတရားတော် အမှတ်စဉ် (၁၆) မှ
 ထုတ်နှုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၏

ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်

ပြန်ပွားရေးကဏ္ဍမှ

ကမကထပြု၍ ဤစာတုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

မဂ္ဂင်္ဂအလုပ်မှတ်စံပါး

ကယ်မည့်သူ မရှိ

(၄-၈-၆၁)

လူတွေက တော်တော်ကျပ်တယ်နော် (မှန်ပါ)၊ ကျောင်းကြီးပေါ်လဲ ပြည့်၊ ဒီက တိုက်လဲ ပြည့်နေပြီ၊ အေးလဲ နေစရာမရှိဘူး (မှန်ပါ)ဘုရား၊ သည်းခံပြီးသကာလ ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်အရေးရယ်လို့ မှတ်ပြီးသကာလ နာကြတော့နော်.... (မှန်ပါ)ဘုရား။

အိုက်တယ်၊ ပူတယ်၊ လူငွေ တွေကပူတယ်ဆိုတာလဲ သည်းခံကြပေတော့ (မှန်လှပါ)၊ ငရဲနဲ့ စာပြီးသကာလ ဒီဥစ္စာ မဖြစ်လောက်ဘူးဆိုတာ မှတ်ကြပေတော့ (မှန်လှပါ)၊ ငရဲလွတ်ရေးသာ အရေးကြီးတာပါ။ ဒီ အိုက်ရေး၊ ပူရေးကတော့ ဒါလောက် အရေးမကြီးပါဘူး.... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ အခု တရားနာလာကြတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ.... ဘာကိစ္စတုံး.... လို့ မေးဖို့ မလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်ဖို့လာကြတာပဲလို့ မှတ်ကြပါ နော်.... (မှန်လှပါ)ဘုရား။

(၂)

ဘာကိစ္စလာကြတာပါလိမ့်.... (ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်ဖို့ လာကြတာပါဘုရား)။

တပည့်တော်တို့က ဘယ်အခြေအနေလဲ ဘယ်လိုများဖြစ် နေလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်တာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့မှ ဒကာဒကာမတို့ ယခုအချိန်မှာလဲ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အိုက်တယ်၊ ပူတယ်၊ ကျွမ်းကြီး၊ ကျင်ငယ်ကိစ္စတွေနဲ့ ဒုက္ခပေးနေ တာပဲ... (မှန်လှပါဘုရား)။

တရားပွဲပြီးတယ် ဆိုလို့ရှိရင်လဲ အခု ဘာပေးမယ် ထင်ကြ သတိုး... (ဒုက္ခပဲပေးမှာပါဘုရား)။

အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်လဲ ဘာများ လုပ်ကိုင်ရ မတုံးဆို ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဒုက္ခသစ္စာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒီအတိုင်း အသက်တိုင်းနေလို့ စုတေပြန်တော့လဲ စုတိစိတ်ကလေးကလဲ ဒုက္ခသစ္စာ... (မှန်ပါ)။ နောင် ပဋိသန္ဓေ နေရတာကော ဘာ သစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အခုနေရတာလဲ ဒုက္ခ သစ္စာ... သေရတာလဲ ဒုက္ခသစ္စာ (မှန်ပါ)။ နောက်တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေ နေရတော့ကော... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဪ...ဒါကြောင့် တပည့်တော်တို့ဟာ ဒုက္ခသစ္စာ အဆက် မပြတ် အလုံးစုံစပ်ပြီးသကာလ နေတဲ့အတွက် တပည့်တော်တို့ ဒုက္ခဖြင့် အရှင်ဘုရား...ကယ်တင်ရာ ကယ်တင်ကြောင်း ဖြစ်တဲ့ နည်းကောင်း ပြတော်မူပါဆိုပြီးသကာလ လာကြရတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

(၃)

အဲဒါကြောင့် ပဋိသန္ဓေ နေဘေး၊ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေ
ဘေးနဲ့စာရင် ယခုနေရတဲ့ အိုက်၊ ပူလိုက်တဲ့ ဘေးဟာ မဖြစ်
လောက်ပါဘူး....(မှန်လှပါ။)

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ ကျပ်တည်းတယ်၊ ကျဉ်း
မြောင်းတယ်ဆိုတာ နေရာက ကျပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းလို့
မဟုတ်ဘူး....(မှန်လှပါဘုရား)။ ကိုယ်ကိုယ်ကို ကယ်တင်ချင်တဲ့
လူကများလွန်းလို့ကျပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းတာ....(မှန်လှပါ။)

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ ဒီအရေးဟာ ဘာမှ မဖြစ်
လောက်ဘူး၊ ဒို့ငရဲမီးကလေး တစ်ခုတည်းထဲမှာ ဒို့အကြောင်း
မညီညွတ်လို့ ကျသွားမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ပိုးစုန်းကြူးလောက် ငရဲ
မီးသည် လှည်းဆယ်စီးတိုက်လောက်တင်းအစိုတွေကိုကျသည်နဲ့
တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပြာဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို ထောက်လိုက်လို့
ရှိရင် ဒီဒုက္ခဟာ ဖြစ်လောက်သေးသလား.... (မဖြစ်လောက်ပါ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ဒီ ဒုက္ခကိုဖြင့်
သည်းခံကြပါ ဆိုတာ ဆရာဘုန်းကြီးက မေတ္တာရပ်တယ်
နော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

နေရာတွေက ကျဉ်းလို့လား၊ ကျယ်လို့လား၊ ဘယ်လောက်
ကျယ်ကျယ် ပရိသတ်များလို့ရှိရင် ဒကာကြွယ် ကျပ်ရတာပဲ....
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သည်းခံကြပါ၊ ကိုယ့်အရေးသာ ကိုယ်အဓိက
ထားပြီးသကာလ ဒီတွေ့ရတဲ့ ဒုက္ခကြီးဟာလဲပူတယ်၊ အိုက်တယ်
လူတွေကများလို့ ကျပ်တယ်ဆိုတဲ့ဒုက္ခ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်သွား
လာဖို့မလွယ်ကူတဲ့ဒုက္ခဟာ ခန္ဓာဓာတုတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

(၄)

ဘယ်က လာပါလိမ့်.... (ခန္ဓာက လာပါတယ်ဘုရား)။
ဪ...ခန္ဓာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်စဉ်ပါလား- (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူ
ဖြစ်စဉ်ပါလိမ့်.... (ခန္ဓာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်စဉ်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်စဉ်ဆိုတော့ ဒီခန္ဓာကြီး ဘယ်ထား
ထား ဒီလိုနေမှာပဲ.... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့်ဆရာဘုန်းကြီးကခန္ဓာဇာတ်သိမ်းငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့
နိဗ္ဗာန်၊ တဏှာသိမ်းပြီး ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ဒကာ ဒကာမ
တွေအား ကယ်ယူ ပို့ဆောင်ပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်သောင်ကမ်း
လွတ်လပ်တဲ့ နေရာဌာန၊ အေးချမ်းတဲ့ နေရာဌာန သန္တိသုခ
ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကိုဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ ဒီဒုက္ခမြင်သဖြင့်လဲ
အရယူတော့မှာပဲ ဆိုတာ ယနေ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ...
(မှန်လှပါ)။ သဘောကျပါလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့်.... ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီနေ့ပြုဖို့ အရေး
ဟာက ဒီဦးစွာဖို့ အရေးပါပဲ.... (မှန်လှပါဘုရား)။ သို့ရာတွင်
ပြုစရာနေရာနဲ့ ဒီပရိသတ်တွေမြင်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကသုံးပုံတစ်ပုံ၊
မမြင်ရတာက သုံးပုံနှစ်ပုံလောက် ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်လှပါ)။
အဲဒါကြောင့် ပြမည့်အရေးကို နက်ဖြန်ကျမှ ပြမယ်။ ဒီနေ့တော့
ဖြင့် မဂ်က ဒကာဒကာမတွေကို ကယ်တင်ပုံ မဂ်မှ တစ်ပါး
ကိုးစားရာမရှိပုံကို ဒကာကြွယ် သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်....
(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တရားပဲ ဂရုစိုက်ကြပါ။ သုဗြဟ္မာ နတ်သား
ဆိုတာ လှူပြည်က ကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေလုပ်ပြီး သကာလ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲနဲ့ ဦးလှဘူးတို့၊ ဒကာကြွယ်တို့ နတ်ပြည်
တက်သွားတယ်နော် (မှန်ပါ)။

(၅)

သုပြဟ္မနုတ်သားတဲ့ ဒကာဒကာမတို့၊ လူ့ ပြည်ကကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေ့ကြောင့် နတ်ပြည်ရောက်ရတယ်၊ နတ်ပြည်ရောက် တဲ့အခါကျတော့ ဒကာဒကာမတွေ မှတ်လိုက်တာပေါ့၊ သူ့ မှာ ကြင်ရာတော်ပေါင်းတစ်ထောင်ရှိတယ် (မှန်ပါ)။

ကြင်ရာပေါင်းတစ်ထောင် ရှိတယ်ဆိုတော့ ဒကာသစ်ရေ အင်မတန်ပျော်ရွှာမှာပေါ့ (မှန်ပါ)။

အဲဒီလိုပျော်တော့ တစ်နေ့သ၌ကျတော့ ဥယျာဉ်ထွက်ပါ တယ်၊ ဥယျာဉ်ထွက်တဲ့အခါကျတော့ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကြီး ရှိတယ်၊ အဲဒီပင်လယ်ကသစ်ပင်ကြီးကလဲ ပွင့်လိုက်တာ ဝေဝေ ဆာလို့ (မှန်ပါ)၊ အဲဒီ ကသစ်ပင်ပေါ်မှာ နတ်သမီး ငါးရာ တွေက ပန်းပွင့်တွေ ဆွတ်ခူးပြီးသကာလ အောက်သို့ ချရပါ တယ် (မှန်ပါ)၊ အောက်က နတ်သမီး ငါးရာက အပ်ချည်တွေ နဲ့အပ်နဲ့ သီကုံးပြီးသကာလ နတ်သားထိုင်နေတဲ့အခါ လည် ပင်းသွားသွားပြီးသကာလ အမွှေး၊ အကြိုင် လှပမှုတွေနဲ့ ပြင် ဆင်ပြီးသကာလ ပေးကြရတယ် (မှန်ပါ)။

ဒကာသစ် စည်းစိမ်ရှိရင် မလွဲပါဘူး (မှန်ပါ)။

အဲဒီစည်းစိမ်ရှင်ကြီးသည်ကားဆိုလို့ရှိရင် ဒိဋ္ဌိကမပြုတ်ဘဲနဲ့ ဒကာကြွယ်နတ်ပြည်တက်သွားတယ် (မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲနဲ့ နတ်ဖြစ်ရတယ် (မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲနဲ့ နတ်ဖြစ်ပြီးသကာလ နေရတော့ နတ်သား ကလဲ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်တဲ့ နတ်သားဆိုတော့ ဒကာသစ် သောတာပန် လို့ဆိုနိုင်ပါ၊ မလား (မဆိုနိုင်ပါဘုရား)။

နတ်သမီး တစ်ထောင်ကလဲ ထို့အတူပဲ၊ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲနဲ့ ကုသိုလ်လုပ်လို့တော့ ရပါရဲ့၊ ကုသိုလ်လုပ်လို့ နတ်ပြည်ရောက်

(၆)

တာတော့ ဒကာကြွယ်တို့ ဦးလှဘူးတို့ ငြင်းဖို့ လိုသေးသလား
(မလိုပါဘုရား)။

မလိုပါဘူးဘဲ၊ မလိုပင် မလိုငြားသော်လဲ သူ့ကုသိုလ်က
စိတ်ချရတဲ့ကုသိုလ်လား၊ အထိမခံ ရွှေပန်းကန် ကုသိုလ်လား
ဆိုတာ စဉ်းစားဖို့ ကြုံလာတယ် (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုကုသိုလ်
ပါလိမ့် (စိတ်မချရတဲ့ကုသိုလ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကုသိုလ်ကိုလုပ်ငြားသော်လဲ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ
ဒကာမတွေ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တဲ့ ကုသိုလ်မှသာလျှင် ဒကာသစ်တို့၊
ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးလှဘူးတို့ စိတ်ချရမယ်(မှန်ပါ)၊ နို့မဟုတ်ရင်
စိတ်ချရပါ့မလား (မချရပါဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာ
ရွှေနောက် မလဲကြပါစေနဲ့ဆိုတာ ဒီတဆူးပွဲက မှာပါတယ်...
(မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိအရင် ပြုတ်ပြီးမှ ကုသိုလ်လုပ်လို့ရှိရင် သိပ်ကောင်းပါ
တယ်... (မှန်ပါ)၊ တက်သွားလဲ ပြန်မကျဘူးပေါ့ (မှန်ပါ)၊
သဘောပေါက်ပလား (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှုနဲ့ ကုသိုလ်လုပ်မှု ဘယ်ဟာ ရှေ့ထားရ
မယ် (ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှု ရှေ့ထားရပါမယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးမှ ကုသိုလ် လုပ်လိုက်ရလို့ ရှိရင် ဒကာကြွယ်...
တက်သွားရင် ပြန်ကျနိုင်သေးရဲ့လား (မကျနိုင်ပါဘုရား)။

အခု ဒကာကြွယ်တို့ လုပ်နေကြတာက ပြောင်းပြန်ကြီး
ပါ... (မှန်ပါ)၊ ဦးလှဘူးတို့ ဘယ်နှယ်ထင်ကြသလဲ (ပြောင်း
ပြန်ကြီးပါ)၊ ပြောင်းပြန်ကြီး ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြ
ပလား(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

(၇)

သို့သော်... မသိသေးလို့ မပြင်ရသေးတာကို ဘုန်းကြီးများ က အပြစ်မဆိုပါဘူး (မှန်ပါ)။ သိတဲ့အချိန်ကစပြီး သကာလ ပြင်ဖို့အလုပ်လုပ်ရှုတော့မယ် ဆိုတာဖြင့် သတိထားဖို့ အရေး ကြုံလာပြီဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ရမယ် (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ နတ်သားက ဒကာဒကာမတို့ ဖျတ်ခနဲဆို ခုနင်က အပေါ်မှာ ပန်းခူးနေတဲ့ နတ်သမီးငါးရာကို ဥပစ္စေဒကကံ ဆိုတာ ဖြတ်ချလိုက်တယ်(မှန်ပါ)။ ဖြတ်ချလိုက်တော့ ငရဲမှာ တစ်ပြိုင်ကြီး ငါးရာစလုံးရောက်သွားတယ် (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီကံ ဒါလောက် ဖြတ်ပါလိမ့်မလဲလို့... ဒကာသစ်တို့ မေးဖို့ မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်)။ ဒိဋ္ဌိမပြုတ် သေးတော့ ငရဲမျိုးစေ့ပါသွားလို့လို့ မှတ်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် ... (ငရဲမျိုးစေ့ပါသွားလို့ပါဘုရား)၊ ငရဲမျိုးစေ့ ပါသွားလို့ဆိုတာ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် ငရဲမျိုးစေ့ပါသွားတော့ ဒကာကြွယ် ပန်းပင်ပေါ်ပန်းခူးရင်း စုတိစိတ်ကျတယ်နော်(မှန်ပါ)။ စုတိ စိတ်ကျ စုတိပြီး ဖျတ်ဆိုငရဲပဋိသန္ဓေက ပေါ်လာတယ်၊ ငရဲမှာ ပဲ အကုန်ရောက်ကြရတယ်ဆိုတော့ အင်မတန်မနစ်နာဘူးလား (နစ်နာပါတယ်ဘုရား)။

အင်မတန် နစ်နာတော့တယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်မိပြီ (မှတ်မိပါပြီဘုရား)။

(၈)

ဪ... ကုသိုလ်သည်ကားလို့ဆိုရင် တင်တော့တင်လိုက်
တာပဲ၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဥပစ္စေဒကကံတွေကဖြတ်ချလိုက်ပါ
လိမ့်မလဲ၊ ကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်းကို မကောင်းသော
ကံကဖြတ်ချပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာသစ် မေးဖို့ မလိုဘူးလား...
(လိုပါတယ်)၊ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးတော့ ဖြတ်နိုင်တယ် (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးတော့ ဖြတ်နိုင်ပါ
တယ်ဘုရား)၊ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်သေးတော့ ဖြတ်နိုင်တယ်ဆိုတော့
ဪ... ဒိဋ္ဌိမပြုတ်တဲ့ ကုသိုလ်အလုပ်ဟာဖြင့် ဒကာကြွယ်
စိတ်ချရပါမလား (စိတ်မချရပါ)၊ ဦးလှဘူး... (စိတ်မချရ
ပါ)၊ နောက်က ဒကာဒကာမတွေ (စိတ်မချရပါဘုရား)။

စိတ်မချရသေးတော့ ဘုန်းကြီးများ ဒိဋ္ဌိပြုတ်နည်း နိဿ
ရည်းကိုဖြင့် အကြီးအကျယ်ပဲ ဒကာဒကာမတွေကိုချီးမြှောက်
နိုင်သလောက် ချီးမြှောက်မှသာလျှင် တက်သွား ပြန်မကျတဲ့
နေရာကိုရောက်ရတော့မယ်ဆိုတာဖြင့် ယနေ့ သေသေချာချာ
မှတ်ရပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါနဲ့ အခု ပန်းခူးနေတဲ့ နတ်သမီး ငါးရာကို နတ်
သားက အပေါ် မော့ကြည့်တယ်၊ အရင်တော့ သီချင်း
တကြော်ကြော်နဲ့ ပန်းတွေကလဲ အောက်ကို ဝေဝေဆာလာ
အောင် ကျလာတယ်၊ အခုဘယ်နှယ်ကြောင့် မကျပါလိမ့်မလဲ
လို့ ကြည့်လိုက်တော့ နတ်သမီးတွေကလဲ တစ်ယောက်မှမရှိ၊
ပန်းကလဲတစ်ပွင့်မှမကျ၊ ဪ... ဘယ်များသွားလို့ ဘယ်
များရောက်ကြပါလိမ့်မလဲ သုဗြဟ္မနတ်သားက ဒကာသစ်
နတ်မျက်စိနဲ့ကြည့်လိုက်တယ် (မှန်ပါ)။

(၉)

နတ်မျက်စိနဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ဟို....အဝီစိမှာဒကာဒကာမ
တို့ တအော်အော် တအင်အင်နဲ့ ခံနေကြတဲ့ အဖြစ်ကြီး
သွားမြင်တယ်.... (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ကောင်းစားတာ ကြာရဲ့လား....(မကြာ
ပါ)၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီကံကနေ ဖြတ်ပြီးသကာလ နတ်ပြည်
ကနေ အပါယ် တိုက်ရိုက် ပို့လိုက်ပါလိမ့်မလဲဆိုတာ ဦးလှဘူး
မေးဖို့မလိုဘူးလား....(လိုပါတယ်)၊ လိုတယ်ဆိုတာ သဘော
ကျပြီ.... (ကျပါပြီ)၊ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲ ဖြစ်သွားလို့-လို့ မှတ်လိုက်
စမ်းပါ.... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲဖြစ်သွားလို့ပါဘုရား)။
ဪ... ဒိဋ္ဌိမပြုတ်တဲ့ အဖြစ်ဟာဖြင့် ဒကာသစ်ရေ....အတော်
ဆိုးတယ် ဆိုတာ ပေါ်လာတယ်.... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးမှ လုပ်တဲ့ ကုသိုလ်မျိုးကျတော့ ငရဲ
မျိုးစေ့က ဝမ်းထဲမှာ မပါတဲ့ အတွက် ပြန်ကျစရာ ရှိသေး
ရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှုနဲ့ ဒါနု, သီလလုပ်မှု
တို့ကို ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှုကို ဆရာဘုန်းကြီး နည်းပေးပြီး ရွှေထားပြီး
ဒါနု, သီလ အကြီးအကျယ် လုပ်ကြတာပေါ့.... (မှန်ပါ)။
ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ယခု
တွေ့ရတဲ့ဖြစ်ထွေ သုဗြဟ္မနတ်သား၏....နတ်သမီးငါးရာဖျတ်ဆို
ဥပစ္စေဒကံတွေက ပန်းပင်ပေါ်တွင် ဖြတ်ချလိုက်တာ ဒကာ
သစ်ရေ... ငရဲအိုးထဲ ငါးရာ စလုံး ရောက်သွားကြတယ်....
(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကိုယ့်အတွက်ဆရာ ကျန်တဲ့ ပန်းကုံးနေတဲ့ နတ်သမီးငါးရာ အတွက်ပါ စဉ်းစားလိုက်တဲ့ အခါကျသော သူတို့လဲ နောက် ခုနစ်ရက်ဆိုရင် ဒီငရဲပဲ ရောက်ရမှာ မြင်ပြန်တယ်....(မှန်ပါ) ဒကာ ဒကာမတို့ နောက် ခုနစ်ရက်ဆိုရင် ဘယ်ရောက်မတဲ့ တုံး.... (ဒီငရဲပဲ ရောက်ရပါမယ်ဘုရား)။

ဒီငရဲပဲရောက်ဖို့မြင်ပြန်တော့ အင်း ခုနစ်က လွန်ပြီးသား အတွက် စိုးရိမ်လို့မှမပြီးသေးဘူး၊ လာလတ္တံ့ အတွက်က စိုးရိမ် စရာတွေ ပေါ်နေတယ်.... (မှန်ပါ)၊ လာလတ္တံ့က သူတို့ အတွက်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ လွန်ပြီးသားအတွက် စိုးရိမ်တာလဲ မရှိဘူးလား- (ရှိပါတယ်)၊ အရင် နတ်သမီး ငါးရာ ငရဲ ကျသွားလို့ သူ့ စိတ်ထဲစိုးရိမ်နေတဲ့ လွန်ပြီးသား စိုးရိမ်မှုကလဲ တစ်ခုပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ)။

လာလတ္တံ့ စိုးရိမ်မှုကလဲ သူ့ဟာသူ ပြန်ကြည့်ပြန်သော့ ခုနစ်ရက်ရှိတဲ့အခါမှာ ဒီငရဲပဲ အတူတူ သွားပြီးသကာလ ခံရ တော့မယ် ဆိုတာ ကိုလဲ နတ်မျက်စိနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ မြင်ပြန်တယ် ဆိုတော့ အနာဂတ် အတွက် စိုးရိမ်မှုကလဲ မပေါ်လာဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် စိုးရိမ်မှု ဘယ်နှစ်ခု ဖြစ်နေသတုံး.... (နှစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

နှစ်ခုဖြစ်တယ်နော် ... (မှန်ပါ)၊ အတိတ်အတွက် စိုးရိမ်မှုက (တစ်ခုပါ)၊ အနာဂတ်အတွက် စိုးရိမ်မှုက (တစ်ခုပါဘုရား) နှစ်ခုပဲဆိုတာတွေတော့ ဒကာသစ်... စိတ်ချမ်းသာစရာအတွက် ပါသေးရဲ့လား.... (မပါပါဘုရား)။

အရင် ပျော်လာသရွေ့ ဟာ အပျင်းကြီး ပျင်းပြီးသကာလ အကြောက်ကြီး ကြောက်နေရပြီ ဆိုတာဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အထင်အရှား ဖြစ်သွားပြီ... (မှန်ပါ!)၊ မထင်ရှားဘူးလား... (ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား)။

အေး... ဒါတွေ စဉ်းစားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့မှ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်တဲ့ ကုသိုလ် လုပ်ရ ခြင်းသည် ဒကာကြွယ် စိတ်မချရ ပါလား... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတွေ ဘာဟောမိလိမ့် (ဒိဋ္ဌိမပြုတ်တဲ့ကုသိုလ် ဟာ စိတ်မချရပါတုရား)၊ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်တဲ့ ကုသိုလ် လုပ်တော့ စိတ်မချရဘူးဆိုတာသေချာကြပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲ... ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဝတ္ထု ကြောင်းကို ရှည်ရှည်ကြီး ထုတ်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူးနော်... (မှန်ပါ!) ဒိဋ္ဌိဖြုတ်နည်း နိဿရည်းကိုဖြင့် ပိုင်ပိုင်ကြီးအရကြီး ရပါစေတော့ဆိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်နည်း နိဿရည်းကို ဟောမလို့ ဒီဝတ္ထု ရှေ့ပိုင်းကနေပြီး သကာလ ဒကာကြွယ် ထားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာ သဘောပါပလား... (ပါ- ပါပြီဘုရား)။

သို့သော်... ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီနတ်သားမှာ ယခုအတိတ် အတွက်ကပါ သူ့စိတ်ထဲ ဝမ်းထဲမှာ မီးဟုန်းဟုန်းတောက် နေတယ်... (တောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အနာဂတ်အတွက် သူနဲ့တကွ ကျန်တဲ့ နတ်သမီး ငါးရာ အတွက် စဉ်းစားလိုက်ပြန်တော့လဲ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေ တယ် (မှန်ပါ!)၊ သောကပရိဒေဝတွေ သိပ်မများဘူးလား... (များပါတယ်ဘုရား)။

(၁၂)

ဪ...ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ ငရဲမျိုးစေ့ ဝမ်းထဲမှာ ရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး မည်သည့် နည်းနဲ့မှ စိတ်ချစရာ မရှိဘူးဆိုတာဖြင့် ဒီ သုဗြဟ္မ နတ်သား ဝတ္ထု ထောက်လိုက် သဖြင့်လဲ ဒကာသစ်သိလောက်ပြီ ... (သိလောက်ပါပြီဘုရား)။

အခု ဒကာဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးက အင်မတန်ဝမ်းသာ ပါတယ်၊ တရားလာနာနိုင်ကြတယ်... (မှန်ပါ)၊ အရောင်း အဝယ်ကလေး ထိုက်တန်သလောက် ကိုယ့်ဟာကလေးနဲ့ကိုယ် ပြည့်စုံကြတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးများ အင်မတန် ဝမ်းသာပါ တယ်... (မှန်ပါ)၊ သို့သော် ငရဲမျိုးစေ့ အတွက်က စိတ်မချ ရဘူး... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုပါလိမ့် (ငရဲမျိုးစေ့အတွက် စိတ်မချရပါ)၊ ဒီဦး မပြုတ်သေးတော့ ဒုက္ခဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီး မမြင်ရသေးတော့ ဒီဦးမပြုတ်သေးဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒီဦးက မပြုတ်သေးဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ဪ...အခု အရောင်းအဝယ် ကောင်းလို့ သိန်း, သန်း, ကုဋေ ဆိုသလို ချမ်းသာကြငြားသော်လည်း နက်ဖြန် ငရဲ ရောက်နိုင်တာက ရှိနေတယ်... (မှန်ပါ)ဘုရား၊ သဘက်ခါ ငရဲရောက်နိုင်တာက (ရှိနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာသစ် စိတ်ချလက်ချ ဆရာသမားကနေ လို့ ကော တော်ပါ့မလား... (မတော်ပါဘုရား)။

အင်း...အဘဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေလဲ ကိုယ့်အရေး ကိုယ်တွေ့လို့ ရှိရင်ဖြင့် အေးအေးနေလို့ တော်ပါ့မလား... (မတော်ပါဘုရား)။

(၁၃)

ဒါကြောင့် တရားတစ်ပွဲလုံး အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ
ငရဲမျိုးစေ့ ဝမ်းထဲမှာ နှင်မထုတ်သရွေ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့
နှင်မထုတ်နိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံးဖြင့် ယနေ့ စကြာဝတေး
မင်းကြီး ဖြစ်ငြားသော်လည်း နက်ဖြန် အဝီစိကောင်ကြီး ဖြစ်
နိုင်တယ်(မှန်လှပါ)၊ စိတ်ချရပါမလား(စိတ်မချရပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာကြွယ် ဒီတရားကို ဒိဋ္ဌိပယ်နည်း နိဿရည်း
ဒိဋ္ဌိခွါနည်း နိဿရည်းကိုဖြင့် မရ-အရယူမကု၊ လူတွေ ကျပ်
လို့ထား၊ ဘယ်လိုပဲ တစ်ယောက် တစ်ယောက် ချွေးဒီး ကျနေ
စေကာမူ ငရဲလောက် မဆိုးဘူးကွ...ဆိုပြီး ယူရလိမ့်မယ်
(မှန်ပါ)၊ မယူရပေဘူးလား (ယူရမှာပါဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ သည်းခံပြီးသကာလ
နေကြပေတော့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ စောစောကလဲ မေတ္တာ ရွှေ့ထား
ပြောခဲ့တယ် (မှန်ပါ)၊ သို့သော် အခု ရောက်မည့်အရေးနဲ့ စာ
လိုက်တော့ အခု နေထိုင်ကြတဲ့ အရေးဟာ မဖြစ်လောက်ပါဘူး
(မဖြစ်လောက်ပါဘုရား)။

ကိုယ်တွေ့ကြုံမည့်အရေးဟာ ဒီ ထက်အဆပေါင်း ထောင်၊
သောင်း၊ သိန်း၊ သန်းမက ကြီးတော့တယ် ဆိုတာ မပေါ်လာ
ဘူးလား (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ပူအိုက်လိုက်တာ၊ ဒါတွေ ဂရုမစိုက်ပါ
နဲ့၊ အပေါ်မှာလဲ ပန်ကတော့နဲ့ ထိုက်တန်သလောက် အအေး
တော့ ရတာပဲ (မှန်ပါ)၊ လူတွေ ကျဉ်းကျပ်တယ်၊ မလှည့်သာ
မပတ်သာဘူး၊ ကိစ္စမရှိဘူးဟေ့....ငရဲ မျိုးစေ့ ဝမ်းထဲက ပြုတ်
ရင် ပြီးတာပဲ.... (မှန်ပါ)၊ ဒါကိုသာ စိတ်ထားပြီး သကာလ
ဒကာ ဒကာမတို့ လေးစားစွာနဲ့ ဘုန်းကြီးပြောတာ မှတ်ပြီး

ဒိဋ္ဌိခွါနည်းနိဿရည်းကိုလဲ မကြာမီဘဲ ပေးပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ မျှော်လင့်ထားပါ (မှန်ပါ)။

ဝင်မတန် အဖိုးတန်ပါလိမ့်မယ် ဆိုတာကိုလဲ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ်ဖြင့် ငရဲနဲ့သေခန်း၊ ရှင်ခန်း ပြတ်ရမည့် အရေးဟာ ဘယ်တော့မှ ခွဲမကြဲခဲ့တာ ဒီတစ်ခါဖြင့် ခွဲဉာဏ်စွမ်းနဲ့ ဆရာ အကူအညီနဲ့ဖြင့် အောင်ပွဲ ယူသွားတော့မှာပဲ ဆိုတာ စိတ်ချပါ (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား (ပါ-ပ ပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဆရာကလဲ အစွမ်းကုန် ကူညီမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ တကယ် ဝီရိယနဲ့ ပညာနဲ့သာ ခံယူကြမယ် ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့... ဒကာသစ်တို့ ဘာပူစရာ ရှိသေးသတိုး (မရှိပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ကြီးစားမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကိုလဲ ဝမ်းထဲမှာပဲ ထား ကြပါ။ မကြီးစားဘဲနဲ့လဲ မရပေဘူးပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)ဘုရား။

သို့သော် ဘုန်းကြီး စိုးရိမ်တာကလေးတစ်ခုတော့ ပြောချင် သေးတယ် ဒကာကြွယ်ရ (မှန်ပါ)။ အလုပ်လုပ်တာက မကြာ သေးတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကလဲ အသေဘက် ပြေးနေတာက ရပ်လို့မရလို့ အသေစောမှာကို စိုးရိမ်ရတယ် (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုပါလိမ့် (အသေစောမှာကို စိုးရိမ်ရပါတယ်ဘုရား)။ အသေစောမှာ စိုးရိမ်ရတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား (ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေသည်တဲ့... မင်း အသေဖြင့် အစောမခံနိုင်ဘူးဟေ့ (မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တာကို စောစောစီးစီး ပြုတ်စေရမဟေ့... ဆိုတဲ့ စိတ်ကိုဖြင့် ကြီးကြီး

(၁၅)

ကျယ်ကျယ် သန်သန်ထူးထူးနဲ့ မွေးထားပါ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ
ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးလှဘူးတို့ကို သထိပေးရတယ် (မှန်ပါ)။

အင်မတန် အရေးမကြီးဘူးလားဗျာ (ကြီးပါတယ်)၊ အင်
မတန် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာတွေ ပေါ်ကြပါပြီ
(ပေါ်ကြပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ သုဗြဟ္မ နတ်သားမှာဖြင့် အတိတ်က
သူ့ ခင်ပွန်းမ ငါးရာကြောင့်လည်း သောကတွေမီးဟုန်းဟုန်း
တောက်နေတယ် (တောက်နေပါတယ်)၊ အနာဂတ် ခုနစ်ရက်
ရှိရင် သူ့နဲ့တကွ ကျန်တဲ့ငါးရာလည်း ဒီငရဲအိုးပဲ သွားရတော့
မယ်ဆိုတာ တကယ်သိပြီးသကာလ နတ်မျက်စိနဲ့ကြည့်လိုက်လို့
တကယ်သိနေတဲ့ အတွက်လည်း စိတ်အေးပါ့မလား (မအေး
ပါ ဘုရား)။

ဪ-ဒါဖြင့် အတိတ်ကြောင့်လည်း ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေ
နေပြီ... (ဝေပါတယ်)၊ အနာဂတ်ကြောင့်လည်း ဒုက္ခပင်လယ်
ဝေနေပြီ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတုန်းမှ ကျုပ်တို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကလည်း လူ့
ပြည်မှာ ပွင့်တုန်းဆိုတော့ ဒကာကြွယ်ရေ-အရေးကြုံတော့
ဘုရား တ,တော့တယ် (မှန်ပါ)၊ အရေးကြုံတော့ ဘာဖြစ်ကြ
သတုံး (ဘုရား တ,ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အရေးကြုံလို့ ကိုင်း-ငါ့မှာအစိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့
သောကမီး, ပရိဒေဝမီး, ငါတို့ သွားရမည့် အနာဂတ်အတွက်
ဖြစ်တဲ့ သောကမီး, ပရိဒေဝမီးတွေဘုရားမှတစ်ပါး ငြိမ်းနိုင်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကယ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မရှိပါလားဆိုပြီး နတ်သမီး ငါး

ရာနဲ့ သူနဲ့ ကျန်တဲ့ နတ်သမီးငါးရာနဲ့ သုဗြဟ္မ နတ်သားနဲ့
ဘုရားဆီ သွားကြတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတွေ နတ်သားကြီး ဘယ်ရောက်သွားပလဲ...
(ဘုရားဆီရောက်သွားပါပြီ ဘုရား)။

လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ သွားသလား၊ သူ့ကိစ္စ အရေးတကြီးနဲ့
သွားသလား (သူ့ကိစ္စအရေးတကြီးနဲ့ သွားပါတယ်)၊ သူ့
ကိစ္စအရေးတကြီးနဲ့ သွားတယ်ဆိုတာဖြင့် ပေါ်လောက်ပါပြီ
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သူ့ကိစ္စ အရေးတကြီးနဲ့ သွားတာ ထင်ရှားပြီးသကာလ
နေတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို လျှောက်လိုက်
တယ်။

နိဗ္ဗံ ဥတြသတမိဒံ စိတ္တံ၊ နိဗ္ဗံ ဥဗ္ဗိဂ္ဂမိဒံ မနော။

အနုပ္ပန္နေသု ကိစ္စေသု၊ အထော ဥပ္ပဓိတေသုစ။

သဝေ အတ္ထိ အနုတြသတံ၊ တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော။

ဒီဂါထာ သူ့ရွတ်လိုက်တယ်နော် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဪ... ဒီအဓိပ္ပါယ်က ပါဠိလိုရွတ်နေတော့ ဒကာဒကာမ
တွေ သိမယ်မဟုတ်တော့ အရှင်ဘုရားတဲ့၊ တပည့်တော် စိတ်ထဲ
မှာ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေပါတယ် (မှန်ပါ့)၊ တပည့်တော်
မနောမှာဖြင့် ဘုရား ...တဲ့၊ ပူလောင်လှတဲ့စိတ်တွေ အင်မတန်
များနေပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးဆိုတော့ ... ဖြစ်ပြီးသော ကိစ္စတွေ
ကြောင့်လဲ တပည့်တော် ပူခြင်း၊ လောင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်...
(မှန်ပါ့)၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ကိစ္စတွေကြောင့်လည်း တပည့်တော်ပူခြင်း
လောင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

(၁၇)

ဒါကြောင့်တဲ့ ဒီဖြစ်ပြီးသားကိစ္စလွန်တာမတတ်နိုင်လို့ရှိရင် ဖြစ်လတ္တံ့ ကိစ္စ တပည့်တော်ကို ကယ်မ ယူဆောင်ပြီးသကာလ ပေးတော်မူပါဘုရား.... ဆိုတော့ လွန်တဲ့ ငါးရာအတွက်တော့ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)၊ အခု တပည့်တော်နဲ့တကွ ကျန်တဲ့ ငါးရာ နောက်ခုနှစ်ရက် ဒီငရဲသွားရမှာဖြင့် အရှင် ဘုရား ကယ်ဖြစ်အောင် ကယ်တော်မူပါဘုရားလို့ သွား လျှောက်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတွင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အင်မတန် အင်မတန် ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်၊ စွန့်ခြင်းကြီး ငါး ပါး၊ စရိယသုံးပါးတို့နဲ့ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်လာလို့ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူတော့ အလုံးစုံသိတဲ့ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရပြီးသား ကိုယ်တော်ကြီးက ဘယ်သူသည် ကယ်နိုင်ပါ လိမ့်မလဲလို့ တွေးလိုက်တော့ ငါဘုရားလဲ မကယ်နိုင်ဘူး.... (မှန်ပါ)၊ ပေါ်လာပြီ ဒကာ ဒကာမတို့(မှန်ပါဘုရား)။

ဘုရားကို သွားအားကိုးတော့ဘုရားက ဘယ်နှယ်တဲ့တုံး... (မကယ်နိုင်ပါ)၊ သူ မကယ်နိုင်ဘူးတဲ့ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ဘယ်နှယ်တဲ့တုံး (သူမကယ်နိုင်မပါဘူးတဲ့)၊ ဘုရားက မကယ်နိုင်ဘူးတဲ့ ဒကာဒကာမတို့ (မှန်ပါဘုရား)။

ကြပ်ကြပ် သတိထားပါ၊ ဒကာဒကာမတွေက အရေးရှိ တော့ ဘုရား.... ဘုရားနဲ့ဆိုပြီး ဘုရားက မကယ်နိုင်ဘူးတဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

မကယ်နိုင်တော့ ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးကို အားကိုးရတာ ဘာကျေးဇူးရှိသတုံး မေးဖို့မလိုဘူးလား၊ ကယ်နည်းတော့ပေး

(၁၈)

နိုင်တယ်၊ ကယ်တော့.... (မကယ်နိုင်ပါ)၊ ကယ်နည်းတော့ဖြင့်....
(ပေးနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတို့ ကယ်နည်းပေး
ပါဆိုတော့ သူတရားပေးမှာပဲဆိုတာ ဒကာသစ် သေချာ
တယ် (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကယ်နည်းပေးပါဆိုတော့ ဘာပေးမယ် ထင်ကြသလဲ ...
(တရားပေးမှာပါဘုရား)။

မှတ်ထားစမ်း၊ မှတ်ထားစမ်း ဒကာဒကာမတွေ ဘယ်သူ
ကယ်နိုင်တယ်၊ ယူနိုင်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ပြီ ... (ပေါ်ပါပြီ)။
ဘယ်သူပါလိမ့် (တရားပါဘုရား)။

နိစ္စံ ဥတြသတမိဒံ စိတ္တံ၊ နိစ္စံ ဥပ္ပိဂ္ဂမိဒံ မနော။

အနုပ္ပန္နေသု ကိစ္စေသု၊ အထော ဥပ္ပတိတေသုစ။

သစေ အတ္ထိ အနုတြသတံ၊ တံ မေ အက္ခာဟိ ပုပ္ဖိတော။

နတ်သားကလျောက်လို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက-

နာညတြ ဗောဇ္ဈာတပသာ၊ နာညတြိန္ဒြိယသံဝရာ။

နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိ ပါဏိနံ”လို့

ဘုရားက ဟောလိုက်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဗောဇ္ဈာတပသာ = မဂ္ဂင် ဗောဇ္ဈင် အကျင့်ကို (ဝါ) ဖြစ်
ပျက်ရှုတဲ့အကျင့်ကို။ အညတြ-ကြဉ်ထား၍။ ပါဏိနံ = မင်း
တို့ နတ်သားနဲ့ နတ်သမီးတွေအား။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်း
ကို။ နပဿာမိ = ငါမမြင်ဘူးကွာတဲ့ (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်ရှုမှပဲ
မင်းတို့ကို ကယ်တင်နိုင်မှာပဲတဲ့ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာဒကာမတွေ ဘာရှုရမလဲ (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)၊
ဒါ ဟောရမယ်.... ဒါ ဟောရမယ် (မှန်ပါဘုရား)။

(၁၉)

ကြည့်စမ်း ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ငါ့ကိုယ်
တိုင်တော့ မကယ်နိုင်ဘူးကွတဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဗောဇ္ဈာတပသာ = မဂ္ဂင်၊ ဗောဇ္ဈင် အကျင့်ကို။ အညတြ-
ကြည့်ထား၍။ ပါဏိနံ = မင်းနဲ့တကွ ရဲသို့ရောက်လတ္တံ့ သော
နတ်သမီး ငါးရာတို့အား။ သောတ္ထိ = ချမ်းသာရာကို။
နပဿာမိ = ငါမမြင်ဘူးတဲ့ (မှန်လှပါ့ဘုရား)။

မဂ္ဂင်အကျင့်မကျင့်ဘဲနဲ့ မင်း ဒီကိစ္စကြီး လွတ်လိမ့်မယ်လို့ဆို
တာ ငါမမြင်ဘူးတဲ့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ မဂ္ဂင်အကျင့် ကျင့်လိုက်
ရလို့ရှိရင် လွတ်ပါလိမ့်မယ်ကွာတဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတွေ ဘာကျင့် လိုက်ရင် လွတ်မယ်တဲ့တုံး....
(မဂ္ဂင်အကျင့်ကျင့်လိုက်ရင် လွတ်မယ်တဲ့ဘုရား)။

ဩဝါဒ...ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ တော်သေး
ရှဲ့ဟေ့.... (မှန်ပါ့)။ တော်သေးရှဲ့ ဒွိဆရာဘုန်းကြီးကလဲ မဂ္ဂင်
အကျင့်ကိုပဲ နေ့တိုင်းပြုပြီးသကာက နေတော့ ဒွိကယ်မည့်
ယူမည့်သူဝမ်းထဲမှာအရှိသားပဲ.... (မှန်ပါ့)။ ဆိုတော့အင်မတန်
ဝမ်းသာစရာ ကောင်းပါတယ်.... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ်.... ဒါ ဘုရားကဟောတာနော် (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဗောဇ္ဈာတပသာ = ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်အကျင့်ကို။ အညတြ =
ကြည့်ထား၍။ ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်မှတစ်ပါးကွာ (မှန်ပါ့)။ ပါဏိနံ =
မင်းတို့ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်တဲ့။ မင်းနဲ့တကွ နတ်သမီးငါးရာဆိုတဲ့
သတ္တဝါတွေအား။ သောတ္ထိ = ချမ်းသာမည့် နည်းအစစ်ကို။
နပဿာမိ = မမြင်ဘူးကွာတဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မဂ္ဂင်အကျင့် ကျင့်မှ လွတ်မှာပဲကွဲတဲ့ (မှန်ပါ!)၊ နို့မဟုတ်
ရင်ဖြင့် မလွတ်ဘူးကွဲတဲ့ (မှန်ပါ! ဘုရား)။

ကဲ... ဘုရားက သူ့ကိုယ်တိုင်ကယ်တင်သလား... ဒီအကျင့်
ကျင့်လို့ ပြောသလား ... (ဒီအကျင့် ကျင့်လို့ ပြောပါတယ်
ဘုရား)။

ဒီအကျင့်ကို ကျင့်လို့ ပြောတာကို ထောက်လိုက်သဖြင့်
ဒီဆရာဘုန်းကြီးက ဒီဒကာဒကာမတွေအား မဂ္ဂင် အကျင့်ကို
ပဲကျင့်နည်းနဲ့တကွ နိဿရည်းကိုပဲ ပေးတော့မယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဪ... ဒီပေးတဲ့ နည်းသည်ကားဆိုရင် ဒီငိုသတ်တဲ့နည်း
ပါလားဆိုလို့ရှိရင်လဲ လွဲစရာရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတို့မဂ္ဂင်အကျင့်မှတစ်ပါး ကိုးစား
ရာ၊ အားထားရာမရှိလို့ ယနေ့ဆုံးဖြတ်ချက်ချ (မှန်ပါ! ဘုရား)။

မဂ္ဂင် အကျင့်မှတစ်ပါး (ကိုးစားရာ၊ အားထားရာမရှိ
ပါ)၊ ကိုးစားရာ အားထားရာမရှိလို့ ယနေ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချ
လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ! ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးပြောတာလား၊ ဘုရားက ဟောတာလား ဆို
တာ အကဲခတ်ကြည့် (ဘုရားဟောတာပါဘုရား)။

ခုနင်က နတ်သမီးတွေက ခင်ဗျားတို့လောက်မကပါဘူး၊
တစ်ခါတည်း ရွှေအိမ်တွေ၊ ရွှေနန်းတွေနဲ့ ဟင်... (မှန်ပါ!)၊
စိန်တွေ၊ ရွှေတွေ တဲ့လောင်းနဲ့ ဖျတ်ဆို ဥပစ္စေဒက ကံက
ဖြတ်လိုက်တာ ငရဲအကုန်ရောက်တယ် ... (မှန်လှပါဘုရား)၊
ရွှေတွေ၊ စိန်တွေ ခင်ဗျားတို့က ရှာသာနေကြတယ်၊ ကာကွယ်
လို့ရရဲ့လား ... (မရပါဘုရား)၊ အခု ကာကွယ်မည့်တရားက

(၂၁)

ဘုရားက ဘာပြောပါလိမ့် (မဂ္ဂင် အကျင့်ပါဘုရား)၊ မဂ္ဂင် အကျင့်...ကျင့်မှ (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာဟော့လိုက်ပါလိမ့် (မဂ္ဂင် အကျင့်- ကျင့်မှပါဘုရား)၊ မဂ္ဂင်မှ တစ်ပါး မင်းတို့ကို ကယ်တင်မည့် တရား ငါမမြင်ဘူးဆိုတော့ တန်းကုန်ပြီ (ကုန်ပါပြီဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

မဂ္ဂင်မှတစ်ပါး မင်းတို့ကို ကယ်တင်မည့်တရား (မမြင်ပါ ဘုရား)။ ငါမမြင်ဘူးလို့ သေသေချာချာ ဟောရှာတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလဲ နေ့တိုင်း ရောင်း ဝယ် ဖောက် ကား သွားလာ၊ သား၊ လင်၊ ခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမ နေကြတော့ နေ့တိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေက ဒကာကြွယ်ရေ မများလားဗျာ... (များပါတယ်ဘုရား)။

မြင်ရင် ခင်တာပဲ ခင်ဗျားတို့က (မှန်ပါ)၊ ခင်ရင် စွဲလမ်းမှု (လာပါတယ်ဘုရား)၊ စွဲလမ်းလို့ရှိရင် ရရာရကြောင်း အား မထုတ်ဘူးလား... (ထုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဟော... တဏှာ၊ ဥပါဒါနံ၊ ကံ၊ ဒါတွေ ဘယ်သွားမှာတွေပါလိမ့်... (အပေါယ် သွားမှာပါဘုရား)။

အဲဒါ ဘာကျင့်မှ လုံလောက်မယ်ထင်သလဲ... (မဂ္ဂင်ကျင့်မှ လုံလောက်ပါမယ် ဘုရား)။

ဩော်...ဒို့လဲ သုဗြဟ္မ နတ်သားလိုပဲဟ...၊ လုပ်ထားတဲ့ အကုသိုလ် တွေကဖြင့် အပေါယ် သွားဖို့ သေချာနေကြပြီ... (မှန်လှပါဘုရား)။

(၂၂)

ဒကာကြွယ် သေချာ ပလား... (သေချာပါပြီ ဘုရား)၊
မျက်စိပေါက်ဖွင့်လိုက်ရင်ပဲ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ ကံ... (မှန်ပါ)၊
နားပေါက်ဖွင့်လိုက်ရင်လဲ... (တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ ကံပါဘုရား)၊
နှာခေါင်းပေါက်ဖွင့်လိုက်ရင်လဲ... (တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ ကံပါ
ဘုရား)၊ ဒီကံတွေက ဘယ်သွားမှာတွေတုံး... (အပါယ်သွား
မှာပါဘုရား)။

ဪ... ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာလဲ သုဗြဟ္မ
နတ်သားလိုပဲ မကြာဘူး သေရင် သွားကြရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ မသွားရပေဘူးလား... (သွားရမှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို သုဗြဟ္မနတ်
သားနဲ့တကွ နတ်သမီးငါးရာတို့က သွားပြီး လျှောက်ထားတဲ့
အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင် အကျင့် မကျင့်တဲ့နဲ့ဖြင့်
မင်းတို့ကို ကယ်နိုင် ယူနိုင်တဲ့သူ မရှိဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)၊ အကျင့်ပဲ
မဟောဘူးလား... (ဟောပါတယ် ဘုရား)။

ဗောဇ္ဈတပသာ = ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင် အကျင့်ကို။ အညတြ-ကြဉ်
ထား၍။ သောတ္ထိ - မင်းတို့ ချမ်းသာမှုကို။ နပသာမိ - ငါမမြင်
ဘူး...တဲ့ (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီအကျင့် ကျင့်မှလို့ ဆိုပါလား...
(မှန်ပါ)၊ ဒကာကြွယ် မပေါ်သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

နောက်က ဒကာ ဒကာမတွေ ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)၊ ဘာအားကိုးကြမယ်... (မဂ္ဂင်အကျင့်ကို အားကိုးကြ
ရပါမယ် ဘုရား)၊ မဂ္ဂင် အကျင့်ကိုပဲ အားကိုးရတော့မယ်
ဆိုတာဖြင့် မသေချာသေးဘူးလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

သို့သော်...အခု ခုနိမှာ မဂ္ဂင်မှတစ်ပါးဖြင့် ကယ်မည့် ယူမည့် သူမရှိပါကလား၊ ဒီလုပ်ထားတဲ့ အကုသိုလ်တွေကဖြင့် မျက်လုံး ဖွင့်လိုက်လို့ ရှိရင် မြင်တယ်၊ လိုချင်တယ်၊ စွဲလမ်းတယ်၊ အား ထုတ်မယ်ဆိုတဲ့ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံတွေ လာနေတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နားကလေးထောင်လိုက်တယ် ဆိုသို့ရှိရင်ဖြင့်... ဒကာ ဒကာမတို့ကြားတယ်၊ လိုချင်တယ်၊ စွဲလမ်းတယ်၊ အားထုတ်မယ် မလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။

နာခေါင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်လို့ ရှိရင်ဖြင့် နာခေါင်းက နေပြီး ပန်းကလေး၊ ရေမွှေးကလေးက အစ ဂ္ဂလိုက်လို့ရှိရင် ဖြင့် ရှုတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးလဲ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ကြိုက်တယ်ဆိုတဲ့တဏှာ (လာပါတယ်ဘုရား)၊ စွဲလမ်းတယ်ဆိုတဲ့ ဥပါဒါန် (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါကလေး မရ၊ ရအောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ ကံကော... (လာပါတယ် ဘုရား)။

ညော်... ခင်ဗျားတို့ ဓွါရခြောက်ပေါက်ကနေပြီး သကာလ ကံမြောက်ပြီး သကာလ နေတော့ ဒကာကြွယ် ငရဲချည်း ရောက် မယ် (ရောက်မှာပါဘုရား)။

ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီအတိုင်း မဂ္ဂင်အလုပ်ကို မလုပ်တော့ ပါဘူးဆိုရင်ဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ကို ကယ်မည့် ယူမည့်သူများ ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)။

အခု လူ့ပြည်၊ ဒီနေ့ လူ့ပြည်နော် ... (မှန်ပါ)၊ နက်ဖြန် ငရဲရောက်နိုင်ကြတယ် (မှန်ပါ)။

(၂၄)

ဒကာကြွယ် ဒီနေ့ ဘာပါလိမ့်... (လူ့ပြည်ပါဘုရား)။
နက်ဖြန်သေရင် ဘာဖြစ်မယ်... (ငရဲရောက်ပါမယ်ဘုရား)။

ဪ...ခင်ဗျားတို့နွယ် သုမြဟ္မာ နတ်သားနဲ့တကွ...ကျန်
ငါးရာတို့ အသွားလိပဲ (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်စဉ်နည်းကဖြင့် ဆိုးလှ
ချည့်လားဆိုတာ ပေါ်နေတယ် (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း...ဖြစ်စဉ်က ဘယ်လိုပါလိမ့် (ဆိုးပါတယ် ဘုရား)၊
အင်မတန် ဆိုးရွားတယ်ဆိုတာ သေချာကြံပလား... (သေချာ
ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘာပဲ အားကိုးကြမယ် (မဂ္ဂင်အားကိုးကြ
ပါမယ်ဘုရား)၊ မဂ္ဂင်ပဲ အားကိုးရတော့မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာသစ်, ရေ...ဘုရားကလဲ အစွမ်းကုန် ကယ်တင်တာဖြင့်
မဂ္ဂင်ပဲကလို့ ပြောရှာတယ်... (မှန်ပါ)၊ ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်ပဲကလို့
ပြောရှာတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေလဲ
အင်း ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်ပဲ ကြီးစားရမှာပဲလို့ ဗောဇ္ဈင်ဆိုတာက
စင်စစ်တော့ မဂ္ဂင်ပဲလို့ မှတ်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဖြစ်
ပျက် မဂ် ကိုက်အောင် လုပ်တာဟာ မင်းတို့ ကယ်တင်မည့်
အရေး (မှန်လှပါ့ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မဂ် ကိုက်အောင်လုပ်တာဟာ ဘာပါလိမ့် (တပည့်
တော်တို့ ကယ်တင်မည့်အရေးပါ့ဘုရား) ကယ်တင်မည့်အရေး
ဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

အခု သိန်းတစ်ရာက ကယ်နိုင်ပါ့မလား... (မကယ်နိုင်ပါ
ဘုရား)၊ ဆွေမျိုးပေါင်း ထောင်သောင်းကကော (မကယ်နိုင်
ပါ့ဘုရား)၊ တိုက်ပေါင်း ထောင်သောင်းကကော (မကယ်နိုင်
ပါ့ဘုရား)၊ အင်း ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ်မဂ္ဂင် ကိုယ်အားကိုး

(၂၅)

ရတော့မယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်ကတော့ဖြင့် သေချာပါပြီ .. (သေချာ ပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ အဓိအဖ ဆွေမျိုးဉာဏ်ကတော့ကို ဘယ်လို ကျေးဇူးဆပ်ရပါ့မလဲလို့ ရှာတဲ့အခါ ဘုရားက မင်း ဒကာဒကာမတွေကို မင်းအဖေ မိဘဆွေမျိုး ဉာဏ်ကတော့ကို ဗောဇ္ဇင်အလုပ် လုပ်ပစေကွ။ အဲဒါ ကယ်တင်တာပဲလို့ ဘုရား သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ညီတော် အာနန္ဒာများ မှာတဲ့ အခါ ပါသေးတယ် (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်...ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာလုပ်ကြရမယ် .. (မဂ္ဂင် အလုပ် လုပ်ကြရပါမယ် ဘုရား)

ဪ .. မဂ္ဂင်အလုပ်ဖြင့် ကိုးစားရာ၊ အားစားရာ သိကြမိ နော် (မှန်ပါ)။

ဒါ တရားကို ရွေးဦးစွာမှတ်ပါ (မှန်ပါ)။ ပြီးတော့ လုပ် နည်း နိဿရည်းကို ဘုန်းကြီးက တန်းလန်းမထားပါဘူး.... ဒကာဒကာမတို့ 'အဇ္ဇေဝ သုဝေဝ' ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အကြွေး ထားဟောနေလို့ရှိရင် ဘုန်းကြီးသည် ဆိုးရွားရာ ထောက်တော့ မခံပါ (မှန်ပါ)။ တစ်ခါတည်း ခင်ဗျားတို့ကိုလဲ နည်းပေးပြီး တစ်ခါတည်း ကယ်ယူမည့် တရားကို ဝမ်းထဲ အခရက်သာ ကြီးစားကြပါ (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောပါကြပလား (ပါ ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်...ကြီးစားကြပါစို့ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဘုန်းကြီးက ဖြင့် လေးစားစွာနဲ့ပဲ ကယ်တင်ချင်တဲ့စိတ် ပြင်းပြသောကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကလဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားသောအားဖြင့်လဲ ဒီ

အကျင့်ကို ကျင့်ပါစော့မယ်ဆိုတာ တရားတစ်ပွဲလုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ (မှန်လှပါ)။ ချနိုင်ကြရဲ့လား (ချနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ကိုယ်ကိုသနားရင် ဘာလုပ်ရမယ် (မဂ္ဂင်အကျင့် ကျင့်ရပါမယ်ဘုရား)။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး မဂ္ဂင် အလုပ်-လုပ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါက ပထမပါဒသာ ဟောလိုက်သေးတယ်* (မှန်ပါ)။

“နာညတြိန္ဒြိယသံဝရာ” ဣန္ဒြိယသံဝရာ = ဣန္ဒြေ စောင့်ရှောက်ခြင်း တည်းဟူသော သီလအလုပ်ကို။ အညတြ = ကြဉ်ထား၍။ သောတ္ထိ = ချမ်းသာခြင်းကို။ နပဿာမိ = ငါမမြင်ဘူးကွ...တဲ့။

ဘုရားက ဟောပြန်တယ် (မှန်ပါ)။ သီလကလေးလဲ လုံခြုံပေစေကွ-တဲ့(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျမပါပြီဘုရား)။

သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ = ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်မှ... (ဝါ) နိဗ္ဗာန်ကို။ အညတြ = ကြဉ်ထား၍။ ပါဏိနံ = သတ္တဝါတို့အား။ သောတ္ထိ = ချမ်းသာခြင်းကို။ နပဿာမိ = ငါမမြင်ဘူးကွ။

မင်းသည် ဖြစ်ပျက်အဆုံးဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်မြင်မှ မင်းမြင်ထားတဲ့ ဘေးတွေ၊ ငရဲတွေ လွတ်မှာကွ...တဲ့ (မှန်လှပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ အကြွေး ဟေးနုတာလား၊ သူမြင်ပြီး သားကို ဘုရားက ကယ်တင်မည့်တရား ဟောတာလား ဆိုတာ စဉ်းစားစမ်း (ကယ်တင်မည့်တရား ဟောတာပါဘုရား)။

သူက ခုနစ်ရက်စေ့ရင် ဘယ်သွားမှာပါလိမ့် (ငရဲသွားမှာ

* တစ်ဂါထာ၌ ၄ ပိုဒ်ရှိရာတွင် ပထမအပိုဒ်ဟု ဆိုလိုသည်။

ပါဘုရား)၊ သူ့ဟာသူတော့ အကုန်သိတယ်မဟုတ်လား (သိပါတယ်ဘုရား)၊ ရွှေက သွားနှင့်တာတွေကော (သိပါတယ်ဘုရား)၊ သူတို့သွားရမှာကော (သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကို ကယ်တင်နိုင်တဲ့တရားကဖြင့် မဂ္ဂင်အလုပ်၊ လုပ်ပြီး သကာလ ဒုက္ခချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်မြင်ရင် လွတ်ပေါ့လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့သွားရာလမ်းခရီး သေချာပြီးသား တောင်မှ ပယ်ဖျောက်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိရှိတဲ့ မဂ်ကို ဒကာဒကာမတို့.... ဘယ်အတွက်ကြောင့် မလုပ်ဆိုက်ဘဲ ရှိရမလဲ.... (မှန်လှပါ)၊ မသိသေးခင် မလုပ်သေးတာပေါ့....၊ သိတဲ့တစ်နေ့ အဖိုးတန်တဲ့အလုပ်ဖြစ်လေသောကြောင့် မရ၊ အရ ယူမဟေ့....ဆိုတဲ့စိတ်ကို မွေးကြစမ်းပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

မရ၊ အရယူမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကို ဘာလုပ်ရမလဲ.... (မွေးရပါမယ်ဘုရား)၊ မွေးရမယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဒကာကြွယ်ရေ....တော်တော် အရေးကြီးတဲ့တရား ပြောနေပါလား ဆိုတာ ပေါ်ပြီ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သုံပြဟ္မာ နတ်သားနဲ့တကွ ကျန်နတ်သမီးငါးရာဟာနောက်ခုနစ်ရက်ရှိရင် ဒကာသစ် ဘယ်သွားမှာပါလိမ့်.... (ငရဲသွားမှာပါဘုရား)၊ သူများကပြောတာလား၊ သူတို့ကိုယ်တိုင် နတ်မျက်စိနဲ့ကြည့်ပြီးသိတာလား (သူတို့ကိုယ်တိုင် နတ်မျက်စိနဲ့ ကြည့်ပြီး သိတာပါဘုရား)။

ဒကာကြွယ်တို့... စက်ရှင်ဒီဂရီ သေချာပြီးသား.... (မှန်လှပါ။) အပေါက်ကျရမည့် ဒီဂရီသေချာပြီးသားဆိုတာ ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါတောင်မှ ဒကာဒကာမတို့ လွတ်ပါသေးတယ် ... (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် လွတ်တဲ့ နိဿရည်းကိုသာ ဆရာဘုန်းကြီး ပေးဖို့လိုတော့တယ်(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘုရားကတော့ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်အကျင့်ကို ကျင့်ရင် လွတ်ပါတယ်ကွ...တဲ့ (မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်မြင်ရင် လွတ်ပါတယ်ကွတဲ့....(မှန်ပါ) ဆိုတော့ စကားမို့ ထပ်ပြောနေတာ၊ စင်စစ် မဂ္ဂင်အကျင့်ကို ကျင့်လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒုက္ခမြင် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ လာတာပဲ (မှန်ပါ)၊ လာရင် မလွတ်သေးဘူးလား (လွတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် လွတ်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့မှ ဒကာဒကာမတို့ သုဗြဟ္မ နတ်သားနဲ့တကွ မသွားရသေးတဲ့ နတ်သမီး ငါးရာ ဂမ်းထဲမှာရှိတဲ့၊ ငရဲမျိုးစေ့ကို မဂ်နဲ့ ရှိပစ်လိုက်တဲ့အတွက် မဂ်မီးနဲ့ ရှိပစ်လိုက်တဲ့အတွက် လွတ်သွားတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငရဲမျိုးစေ့မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကြောက်စရာ မရှိဘူး (မှန်ပါ)၊ ငရဲမျိုးစေ့ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှသာလျှင် ကြောက်စရာ ရှိတော့တယ်ဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အသက်ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ကြီးသလောက် မြန်မြန်ကြီးစား(မှန်ပါ)ဘုရား)၊ ငယ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ အဇ္ဈင်လား-သုဝေလားမသိဘူး၊ ခန္ဓာကိုယ်ကစိတ်မချရတော့ရင်(မှန်ပါ)၊ သူ့ အတွက်ကလဲ နှေးနှေးပဲလား၊ မြန်မြန်ပဲ

(၂၉)

လား... (မြန်မြန်ပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် သူ့အတွက်ကလဲ မြန်မြန် လုပ်ရမယ်ဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်.... ဒကာဒကာမတို့ မဂ်ရဖို့အရေး ကိုယ်အရေး (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုဆိုကြမယ် (မဂ်ရဖို့အရေးဟာ ကိုယ်အရေး ပါဘုရား)။

နည်းပေးဖို့အရေး ဆရာ့အရေး.... (မှန်ပါ)၊ နည်းပေးဖို့ အရေးက (ဆရာ့အရေးပါဘုရား)၊ ရအောင် လုပ်ဖို့အရေးက (ကိုယ်အရေးပါဘုရား)၊ နည်းပေးဖို့အရေးက (ဆရာ့အရေး ပါဘုရား)။

ကိုယ်အရေးက ဘာပါလိမ့်.... (ရအောင်လုပ်ဖို့ အရေးပါ ဘုရား)၊ ရအောင်လုပ်ဖို့အရေးက ဘာတုံး.... (ကိုယ်အရေးပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်အရေး သူ့ အရေးဖြင့် ဒကာကြွယ်သိပ်လား.... (သိပါပြီဘုရား)၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ်အရေး, သူ့ အရေး သိကြပလား (သိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သားနဲ့ သမီးနဲ့ ဆွေ့နဲ့ မျိုးနဲ့ ပစ္စည်း ဥစ္စာ ရတနာတွေနဲ့ ထိုက်တန်သလောက် အကျိုးပေးနေကြတာတွေ ဘုန်းကြီးတို့ ဝမ်းမသာလို့မဟုတ်ပါဘူး (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုပင် ဝမ်းသာနေငြားသော်လဲ နက်ဖြန် အပေါ်သွားမှာ မြင်တော့ ယနေ့စိန်တွေ သီးနေအောင်ဝတ်ငြားသော်လဲ ဘုန်းကြီးတို့က မပြုံးနိုင်ဘူး.... (မှန်ပါ)၊ ပြုံးနိုင်ပါ့မလား.... (မပြုံးနိုင်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီဆရာ့ဘုန်းကြီးက ဒီ....စိန်တွေ သီးနေ အောင် ဝတ်တဲ့ဥစ္စာ မပြုံးနိုင်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ဝမ်းထဲငရဲ

(၃၀)

မျိုးစေ့က ဒီစိန်တွေက ကယ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ငရဲမျိုးစေ့ကဆွဲချ
သွားရင် ဒီ ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ်ကျိုး နည်းချေရဲ့ဆိုတာ
သိလို့....(မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် မပြုံးနိုင်သေးဘူး (မှန်ပါ)၊
ရှင်းပလား (ရှမ်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်ကော ပြုံးချိန်ရောက်ပလား(မရောက်
သေးပါဘုရား)၊ ဟာ.... မဂ္ဂင်အလုပ်လုပ်ပြီးမှ ပြုံးလိုက်စမ်း
ပါ (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဘယ်အလုပ်၊ လုပ်ပြီးမှတုံး.... (မဂ္ဂင်အလုပ်၊ လုပ်ပြီးမှ
ပြုံးရမှာပါဘုရား)။

ကိုင်း....ဘုရားကဖြင့် သုဗြဟ္မနတ်သားနှင့်တကွ ကျန် နတ်
သမီး ငါးရာတို့ကိုမဂ္ဂင်အလုပ်မှတစ်ပါးမင်းတို့ကိုကယ်မည့်ယူ
မည့်သူမရှိဘူးကဲ့....လို့ ဆိုတော့ ဘုရားကငါကယ်မည်ပြောတာ
လား၊ မဂ္ဂင်အလုပ်မှတစ်ပါးကယ်မည့်၊ ယူမည့်သူ မရှိဘူးလို့
ပြောတာလား (မဂ္ဂင်အလုပ်မှတစ်ပါး ကယ်မည့်၊ ယူမည့်သူ
မရှိဘူးလို့ ပြောတာပါဘုရား)၊ သေချာပလား (သေချာပါပြီ
ဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား (ဟိ-ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ မဂ္ဂင်အလုပ်ပဲ ပြောကြပါ
စို့ (မှန်ပါ)၊ မဂ္ဂင်အလုပ်ပဲ ပြုကြပါစို့၊ မဂ္ဂင်အလုပ်ပဲ ပြော
ကြပါစို့ ဆိုတော့ လွယ်ကူပါတယ်၊ ဒကာဒကာမတို့ အင်မတန်
လွယ်ကူပါတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

အင်မတန် လွယ်ကူတာကို ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့
ရှိရင်ဖြင့် ဒီအလုပ်ဟာ မလွယ်ဘူးလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျား
တို့ ပျင်းလို့၊ ဖျင်းလို့....လို့ မှတ်ပေတော့ (မှန်ပါ)ဘုရား)။

(၃၁)

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မသနားလို့...လို့ မှတ်ကြပေတော့...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်...ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမှ မသနားတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် လောကမှာဖြင့် လူ့လူ့မှဆိုစရာ ထည့်စရာ
အကွက်ဟာ ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါကြောင့် စပ်မိလို့ မဂွင်အဆုတ်ကလေးမဟောခင်
ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ကောသလမင်းကြီး
လျှောက်ပုံကလေး ဒကာသစ်မှတ်လိုက်စမ်းပါ(မှန်ပါ)။ ကော
သလသံယုတ်မှာ လာတယ်(မှန်ပါ)။ အခုလာတာကထာဝရ
ဝဂ္ဂသံယုတ်ကလာကို ဟောနေတယ် (မှန်ပါ)။ ကောသလ
သံယုတ်ကို ဦးစွာ နည်းနည်းနားထောင် (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာဒကာမတွေ ကောသလ မင်းကြီးက ဘုရားကိုသွား
လျှောက်တယ်၊ အရှင်ဘုရား... လူတွေဟာဘုရား ကိုယ်စားဖို့
ကိုယ် ဝတ်ဖို့ ကိုယ် တိုက်တည်ဖို့ ကိုယ် ကားဝယ်ဖို့ ဆိုပြီး
သကာလ ကိုယ်ကိုယ်ကို သနားလို့ မုသားပြောတယ် လိမ်လည်
ကောက်ကျစ်ပြီးပစ္စည်းရှာကြတယ်(မှန်ပါ)။ လိမ်လည်ကောက်
ကျစ်ပြီးသကာလ ရှာကြ၊ မုသားတွေသုံးကြ၊ ပရိယာယ်မာယာ
တွေနဲ့ ဖုံးကြဖို့ကြ (မှန်ပါဘုရား)။

စီးပွားရေးအတွက်နဲ့ သူတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားလို့ရှာကြ
တယ်လို့ဆိုကြတာပဲ၊ အဲဒါ သနားရာရောက်ပါသလားလို့မေး
လိုက်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

စီးပွားရေးအတွက်နဲ့ ပရိယာယ် မာယာတွေနဲ့ ရောင်းကြ
ဝယ်ကြတာ မရှိဘူးလားဗျာ(ရှိပါတယ်)။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသနား

(၃၂)

တယ်လို့ကောမထင်ကြဘူးလား(ထင်ကြပါတယ်)၊ ကိုယ့်ကိုယ်
ကျွေးဖို့၊ မွေးဖို့လို့ မထင်ကြဘူးလား.... (ထင်ကြပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒါကိုယ်ကိုယ်ကိုသနားတဲ့အဖြစ်ရောက်ပါရဲ့လားဘုရား၊
တပည့်တော်ဖြင့် ရောက်မယ်မထင်ဘူးတဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အေး....ဟေ့ ဒကာကြီး တွေးတဲ့ အတိုင်းပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
သနားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လိမ်လည် ကောက်ကျစ် ပရိယာယ်မာယာ
တွေနဲ့ ရောင်းမှုဝယ်မှုကို လုပ်နေကြမယ် ဆိုလို့ရှိရင် အဲဒါ
ကိုယ်ကိုယ်ကိုသနားငြားသော်လဲ သနားရာ မရောက်ဘူးကွတဲ့
(မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ.... ဒကာဒကာမတွေ စီးပွားရှာတာကတော့ကိုယ့်ကိုယ်
ကို သနားလို့ လို့တော့ဆိုကြတာပဲ (မှန်ပါ့)၊ ဆိုပင်ဆိုကြငြား
သော်လဲ သနားရာ ရောက်ပါရဲ့လား (မရောက်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသနားလို့ကိုယ်ကိုယ်ကိုကယ်တင်ချင်တဲ့
တရားကိုဘာလုပ်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ မဂ္ဂင်အလုပ်မှ
ကယ်တင်နိုင်တဲ့အလုပ် (မှန်ပါ့)၊ ဒကာဒကာမတွေ ပေါ်ကြ
ပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်တရားမှ ကယ်တင်နိုင်တဲ့အလုပ်ပါလိမ့် (မဂ္ဂင်တရားမှ
ကယ်တင်နိုင်တဲ့အလုပ်ပါ)မဂ္ဂင်အလုပ်မှ ကယ်တင်နိုင်တဲ့အလုပ်
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်အလုပ်သည် ဘယ်ကဲ့သို့ ကယ်တင်တယ်
ဆိုရင် ခုနင်က သုဗြဟ္မာ နတ်သား ထောက်ကြပေတော့နော်....
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

(၃၃)

ကဲ....သုဗြဟ္မာနတ်သားကဖြင့် ခုနစ်ရက်ရှိတဲ့အခါ သူနဲ့တကွ ကျန်တဲ့နတ်သမီးငါးရာတို့ပါ အပယ်သွားရမှာ သေချာပြီး သကာလ နေတာနဲ့ ကိုင်း....တပည့်တော်တို့ ကိုးစားရာအတိတ် အပူလဲ ငြိမ်းတော်မူပါဘုရား၊ အနာဂတ် အပူတွေကိုလဲ ငြိမ်းတော်မူပါဘုရား၊ အပယ်တံခါးလဲ ပိတ်ပေးတော်မူပါဘုရား လို့ သွားလျှောက်တဲ့အခါကျတော့မှ မဂ္ဂင်အကျင့် မကျင့်ဘဲနဲ့ ဖြင့် မရနိုင်ဘူးဟေ့ (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး(မဂ္ဂင်အကျင့်မကျင့်ဘဲနဲ့မရနိုင်ပါ)၊မဂ္ဂင်အကျင့် မကျင့်ဘဲနဲ့တော့ မရနိုင်ဘူးကုဆိုတော့ ဒကာကြွယ်ရေ ဘုရား ဟာ အကောင်းဆုံးနဲ့ အကယ်တင်နိုင်ဆုံးကို ဟောတော့ မယ်ဆိုတာမပေါ်သေးဘူးလား(ပေါ်ပါပြီ)၊ဘာပါလိမ့်ဗျာ (အကောင်းဆုံးနဲ့အကယ်တင်နိုင်ဆုံးကို ဟောပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒကာဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးကလဲ ထိုနည်းအတူပဲ အကောင်းဆုံးနဲ့အကယ်တင်နိုင်ဆုံးအလုပ်ကိုဒကာဒကာမတွေ သေသေချာချာ ခင်ဗျားတို့ ပေးကမ်းပါတော့မယ်ဆိုတာကိုလဲ ဉာဏ်နားနဲ့သာ ခံယူကြပေတော့ဆိုတဲ့ဥစ္စာဖြင့် လေးစားစွာနဲ့ ပြောပြန်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ....မဂ္ဂင်အလုပ် စ,တော့မယ် ဒကာ ဒကာမတို့နော်.... (မှန်ပါ)၊ ဘာ စ,မှာပါလိမ့် (မဂ္ဂင်အလုပ် စ,မှာပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်အလုပ် ဆရာကနည်းပေးတဲ့အရေး (မှန်ပါ)၊ ဒကာ ဒကာမတို့က ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်တဲ့အရေး (မှန်ပါဘုရား)။

နည်းပေးတဲ့အရေးက ဆရာ့အရေး (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်ကိုယ် ကယ်တင်တဲ့အရေးက ကိုယ့်အရေး (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်ပွားများ ရမည့် အရေးပေါ့ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ သားကိစ္စကြောင့် မလုပ်နိုင်ဘူး၊ သမီးကိစ္စကြောင့် မလုပ်နိုင်ဘူး၊ စီးပွားရေးရှုပ်ပွေနေလို့ မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ခေတ်ကာလတွေကြောင့် တပုည့်တော်တို့မှာ စုရဆောင်းရတဲ့အရေးကြောင့် မလုပ်နိုင်ဘူးလို့မရှိလိုက်ပါနဲ့ (မှန်ပါ)။ ဘာမှမရှိကြပါနဲ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်တဲ့ မဂ္ဂင်အရေးသည်သာလျှင် ကိုယ့်အရေးဆိုဘာ အဓိကထားပြီး သကာလ ကြိုးစားပါဆိုတာဖြင့် ထပ်ပြန်တလဲလဲ ဒကာကြွယ်တိုက်တုန်းရတယ် (မှန်ပါ)။

ဦးလှဘူး တိုက်တုန်းသင့် မတိုက်တုန်းသင့်... (တိုက်တုန်းသင့်ပါတယ်)၊ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒကာဒကာမတို့ ဒီနေ့ဟာ ပြရမှာလဲ မပြနိုင်တဲ့ အခြေအနေရောက်နေတယ် (မှန်ပါ)။ အကုန်လဲ မြင်ကြရမှာ မဟုတ်တော့ ဘုန်းကြီးက အားလုံးကို သိရာချင်၊ အားလုံးကို ကျင့်စေချင်တော့ ခံ့ဩ... ဒီအရေးသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင် ဖြင့် အားလုံးနဲ့ဆိုင်တဲ့ အရေးဖြစ်နေတော့ အားလုံးပဲ ရစေချင်တာ၊ နေရာတွေက အသီးသီး ကွဲပြီးသကာလနေတော့ မရနိုင်ဘဲ ဒကာကြွယ်ဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ)။

ဩ... နက်ဖြန်ကြုံကြိုက်တဲ့ ဒီနေ့ မလာနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မမြင်ရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နက်ဖြန် သေသေချာချာ လာကြ... (မှန်ပါ)။ ပြနိုင်တဲ့နေရာကျတော့ တစ်နေရာထဲကျတော့ ပြလို့ရတယ် (မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ အခု နှုတ်နဲ့ ပြနိုင်သရွေ့ ပြပါမယ်... (မှန်ပါ)။ နှုတ်နဲ့ပြနိုင်သရွေ့ ပြပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။

(၃၅)

ရှေးဦးစွာ မှတ်ရမှာက ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်
 ကြီးဟာရှိတယ် (မှန်ပါ) ရုပ်နဲ့နာမ်ရှိတယ် (မှန်ပါ)၊ ရုပ်ဆို
 တာ ဒကာဒကာမတို့ နာမ်က စောင့်နေတယ်... (မှန်ပါ)၊
 ရုပ်ဇီဝိတ၊ နာမ်ဇီဝိတရယ်လို့ ရှိကြပါတယ် (မှန်ပါ)။
 အဲဒီတော့ကို နာမ်တရားပဲ စိတ္တာနုပဿနာပဲ ဘုန်းကြီး
 ယနေ့ ရှင်းအောင်ပြောမယ် (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ်မှာ မှည့်ရှိတယ်၊ တင်းတိပ်
 ရှိတယ်၊ နှုတ်ခမ်းမှာ အနာပေါက်နေတယ်၊ ဘယ်နေရာ ဝက်ခြံ၊
 ဘယ်နေရာမှာ တင်းတိပ်၊ ဘယ်နေရာမှာ မှည့်ကလေးရှိတယ်
 ဆိုတာ သိချင်တော့ ဒကာဒကာမတို့ မှန်ကလေး ရွှေက
 ထားကြည့်တော့ မသိကြလားဗျာ (သိပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... ဘယ်သူက ပြောပါလိမ့် (မှန်က ပြောပါတယ်)၊
 မှန်က ပြောတယ်။

ဘာဖြစ်လို့တုံး ကိုယ့်ကိုယ်နဲ့ မှန်နဲ့ ဟပ်လိုက်တဲ့အခါ မှန်
 က မပြောဘူးလား (ပြောပါတယ်ဘုရား)၊ မသေချာဘူးလား
 (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ထို့အတူပဲတဲ့၊ ခင်ဗျားတို့သန္တာန်ဖြစ်တဲ့ စိတ်ကလေးတွေ
 ခင်ဗျားတို့ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဘာစိတ်ဖြစ်တယ်၊ ဘာ
 စိတ်ဖြစ်တယ် ဘာစိတ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မသိပေဘူးလား ...
 (သိပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်ဖြစ်တဲ့စိတ် ခင်ဗျားတို့ နောက်က
 ဉာဏ်နဲ့ ဉာဏ်နဲ့မှန်ထောင်ထောင်ကြည့်တဲ့အခါ ခုနင်ကလောဘ
 စိတ်ဖြစ်တယ်၊ ခုနင်က ဒေါသစိတ်ဖြစ်တယ်၊ ခုနင်က ဣဿာ

(၃၆)

စိတ်ဖြစ်တယ်၊ ခုနင်က မစ္ဆရိယစိတ်ဖြစ်တယ်၊ ခုနင်က ထိနမိဒ္ဓ
ဆိုတဲ့ အိပ်ချင်တဲ့စိတ်ဖြစ်တယ်၊ ခုနင်က စိတ်ဟာ ပျံ့လွင့်တဲ့
စိတ်ဖြစ်တယ်၊ ခုနင်က စိတ်ဟာ ဝိစိကိစ္ဆာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ
ဉာဏ်မှန်ပေင် တင်ကြည့်လိုက်ရင် မသိပေဘူးလား(သိပါတယ်
ဘုရား)။

အဲ....ထိုကဲ့သို့ သိမှာဖြစ်လေသောကြောင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ
က ဟောရှုာတယ်၊ သူများစိတ် အကဲခတ်ရတာ မှားသည်ရှိ၊
မှန်သည်ရှိတဲ့ (မှန်ပါ)။

သူများစိတ် အကဲခတ်ရတာ ဘာတဲ့.... (မှားသည်ရှိ၊ မှန်
သည်ရှိပါဘုရား)။

ကိုယ်ဖြစ်ပြီးသား စိတ်ကို ကိုယ် အကဲခတ်ရတာကတော့
မှားသေးရှဲ့လား(မမှားပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ကိုယ်ဖြစ်ပြီးသား
စိတ်ကို ကိုယ်ရှုပါ (မှန်ပါ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ထမင်းစားချင်တဲ့ လောဘကလေး ပေင်လာ
တည်(မှန်ပါ)၊ မစားနဲ့ဦး (မှန်ပါ)၊ ထမင်းစားချင်တယ်၊
ထမင်းဆာတဲ့ လောဘ စိတ်ကလေး ပေင်လာတယ် ဒကာ
ဒကာမတို့နော် (မှန်ပါ)။

ထမင်း စားချင်တဲ့ လောဘ စိတ်ကလေး ပေင်တော့
ဘုန်းကြီးက နောက်ကနေပြီး ဒကာဒကာမတို့ အဲဒီ စိတ်
ကလေးကိုတွေးစမ်းရှိ-မရှိတွေးစမ်းလို့ခိုင်းလိုက်တာ(မှန်ပါ)
ဘယ်နှယ်တွေးကြမလဲ (မရှိတော့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မရှိတာက အနိစ္စ၊ မရှိမှန်းသိတာက မဂ္ဂ (မှန်ပါ)၊
မရှိတာက (အနိစ္စပါဘုရား)၊ မရှိမှန်းသိတာက (မဂ္ဂပါ)၊
အဲဒီမဂ်ဟာ ခင်ဗျားတို့ ကယ်စင်မည့်မဂ် (မှန်ပါ)။

ဒီမဂ်ဟာ ဘာတုံး (ကယ်တင်မည့်မဂ်ပါ)၊ မဂ္ဂိတာက... (အနိစ္စပါ)၊ မဂ္ဂိမှန်း သိတာက (မဂ္ဂပါ)၊ အဲဒီ မဂ်ဟာ ဘာ ပါလိမ့် (ကယ်တင်မည့် မဂ်ပါဘုရား)။

အဲ 'နာညတြ ဗောဇ္ဈာတပသာ = ဗောဇ္ဈာတပသာ = ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်အကျင့်ကို။ အညတြ = ကြဉ်ထား၍။ ပါဏိနိ = မင်းနှင့်တကွ နှုတ်သမီး ငါးရာတို့အား။ သောတ္ထိ = အပါယ် လေးပါးမှ လွတ်တဲ့ ချမ်းသာရာကို။ နပဿာမိ = ငါမမြင်ဘူး ကွတဲ့... (မှန်ပါ)။

ဒီမဂ္ဂင်အလုပ်လုပ်ရင်သာ ငါမြင်တယ် (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပ လား (ရှင်းပါပြီ)၊ မဂ္ဂင်အလုပ် မလုပ်ရင် (မမြင်ပါဘုရား) မမြင်ဘူးဆိုတာ ဘုရားကပဲ သေသေချာချာ မဟောဘူးလား (ဟောပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒကာဒကာမတို့ ထမင်းစားချင်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်လာတော့ စားပလား-မစားသေးဘူးလား... (မစား သေးပါဘုရား)၊ မစားသေးဘူး၊ စားချင်တာကလေး ပေါ် ကာ ရှိသေးတယ် (မှန်ပါ)။

အဲဒီ စိတ်ကလေးကို ရှိ-မရှိ နောက်ကနေ အကဲခတ်စမ်း... (မရှိတော့ပါဘုရား)၊ မရှိတာက (အနိစ္စပါဘုရား)၊ သိတာက (မဂ္ဂပါဘုရား)။

အဲ...မဂ္ဂဆိုလဲ ဟုတ်တယ်၊ ဗောဇ္ဈင်ဆိုလဲ ဟုတ်တာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီတရားကလေးဟာက စားချင် တယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကလေးကို စားချင်တဲ့စိတ်ကလေးမြင်တာလား၊ စားချင်တဲ့စိတ်ကလေး၏ ဖြစ်ပျက်မှုကို မြင်တာလား (စား

ချင်တဲ့ စိတ်ကလေး၏ ဖြစ်ပျက်မှု မြင်တာပါ။ ပေါ်ကြပလား ဒကာကြွယ် (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

စားချင်တဲ့စိတ်ကလေးကိုမြင်တာလား၊ ဖြစ်ပျက်မှု မြင်တာလား (ဖြစ်ပျက်မှု မြင်တာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် ဘာခေါ်ကြမယ်.... (အနိစ္စပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စ၊ အနိစ္စမှန်း ညော်....အနိစ္စ ရောက်ပြီလို့ သိတာက (မဂ္ဂပါဘုရား)၊ အဲဒါက ကယ်တင်မည့်တရား (မှန်လှပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်က ဘာပါလိမ့်.... (ကယ်တင်မည့် တရားပါဘုရား)၊ ကယ်တင်မည့် တရားဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဆောင်းပြီ၊ ဘယ်လိုများ ကယ်တင် လိုက်ပါလိမ့်မတုံး ဘုရားလို့ မေးဖို့ မလိုဘူးလား (လိုပါတယ်ဘုရား)။

ကယ်တင်ပုံကလေးကို ဒကာဒကာမတို့ နာရီလေး နည်းနည်း ကျန်တော့တယ်၊ ဂရုစိုက် နားထောင်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

စားချင်တာသည် တဏှာ.... (မှန်ပါ)၊ စားချင်တယ်ဆို ရင်ဖြင့် မစားရ မနေနိုင်ဘူးဆိုတာက ဥပါဒါနိ.... (မှန်ပါ)၊ ကျုပ်ဖြင့် ထမင်းအိုးရှိတဲ့နေရာ သွားပါတော့မယ်ဆိုတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ မလာဘူးလား (လာပါတယ်)၊ ထမင်းဆိုင်ရှိရာ ပြေးပါတော့မယ်ဆိုတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံကော.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ကြည့်စမ်း၊ ဒကာဒကာမတို့ စားချင်တဲ့စိတ်ကလေးတဏှာကနေပြီး တဏှာကဖြစ်ပျက်၊ ရှုတာက မဂ်ဆိုတော့ ဥပါဒါနိ

လာသေးရှဲ့လား (မလာပါဘုရား)၊ ကံကော.... (မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အပါယ်သွားမည့်ကံ ဘယ်နှယ်နေသတိုး.... (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ကဲ....ဘယ်သူက ဖြတ်လိုက်ပါလိမ့်....(မင်ကဖြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ...ဒါကြောင့် ဘုရားက နာညတြ ဗောဇ္ဈာတပသာ.... (မှန်ပါ)၊ ဗောဇ္ဈာတပသာ = ဖြစ်ပျက်ကို မြင်သော မဂ္ဂင်အကျင့်ကို ဗောဇ္ဈင်အကျင့်ကို။ အညတြ = ကြည့်ထား၍ (ဝါ) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တဲ့ မဂ္ဂင်ကို။ အညတြ = ကြည့်ထား၍။ ပါဏိနံ = မင်းတို့လို သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။ သောတ္ထိ = ချမ်းသာရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်လိမ့်မည်ဟု။ နပဿာမိ - ငါ မမြင်ဘူးတဲ့ (မှန်ပါ)ဘုရား)။

မဂ္ဂင်အကျင့် ကျင့်ရင် မြင်သဖေ့ဗျာ (မှန်ပါ)၊ မဂ္ဂင်အကျင့် မကျင့်လို့ရှိရင် (မမြင်ပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဒကာဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်မပြတ်စဉ်းစားစမ်း (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

စားချင်တဲ့စိတ်ကလေးဟာ တဏှာနော (မှန်ပါ)၊ အဲဒါကလေး ပေါ်လာတာ ဒကာဒကာမတွေက ရှိ၊ မရှိ အကဲခတ်စမ်း (မရှိဘော့ပါဘုရား)၊ မရှိတာက (အနိစ္စပါ)၊ သိတာက (မဂ္ဂပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဆေးလိပ်ကလေး သောက်ချင်တယ်ဗျာ၊ ဘာစိတ်ပါလိမ့်၊ လောဘစိတ် (မှန်ပါ)၊ အဲဒါကလေး ရှိ၊ မရှိ အကဲခတ်စမ်း.... (မရှိပါဘုရား)၊ မရှိတာက (အနိစ္စပါ)ဘုရား)၊ မရှိမှန်းသိတာက

(မဂ္ဂပါဘုရား)၊ ဒီမဂ်က ခင်ဗျားတို့ကို ဘာလုပ်မယ်... (ကယ် တင်ပါတယ်ဘုရား)၊ အပါယ်သွားစေတတ်တဲ့ကံတွေ လာသေး ရဲ့လား (မလာပါဘုရား)။

ဒီဟာကလေးကလဲ တစ်ခါစဉ်းစားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခုနက်က ဆေးလိပ်သောက်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေးဟာ ငါသောက် ချင်တယ်ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိကလေးကော ရှိသေးရဲ့လား(မရှိပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်မြင်လိုက်က ဘည်းက ဒိဋ္ဌိမကွာသေးဘူးလား (ကွာပါ ပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်က အနိစ္စနိမိတ်ကို ကင်းစေနိုင်တယ်ဆို တော့ နိစ္စဒိဋ္ဌိကို ခွာပစ်လိုက်တယ် (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

နိစ္စဒိဋ္ဌိကို (ခွာပစ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်သေးဘူးလား (ပြုတ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်က အနိစ္စ၊ သိတာက... (မဂ္ဂပါဘုရား)၊ သေတာက ဥပါဒါန်တို့၊ ကံတို့ မသေဘူးလား... (သေပါ တယ် ဘုရား)။

သေတာက ဘာပါလိမ့်(ဥပါဒါန်တို့၊ ကံတို့ သေပါတယ် ဘုရား)၊ ဥပါဒါန်တို့၊ ကံတို့ သေတယ်ဆိုတာ သဘောကျ ပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲ ... ဥပါဒါန်၊ ကံသေတော့ ကံကြောင့်ပွားရမည့် သွား ရမည့် အပါယ်ကိုး ဒကာသစ်ရ(မှန်ပါ)၊ သွားရသေးရဲ့လား... (မသွားရပါဘုရား) ဥပါဒါန်ကော ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါ ဘုရား)။

(၄၁)

ဥပါဒါန်ရှိမှသာလျှင် နောင်ဘဝ ပဋိသန္ဓေ နေတယ်... (မှန်ပါ)။ ကံရှိမှသာလျှင် နောင်ဘဝ ပဋိသန္ဓေ နေတယ်(မှန်ပါ)။ အခုတော့ ဒီလိုနေသေးရဲ့လား.... (မနေပါဘုရား)။

အဲ... ဘယ်နှယ်ကြောင့် မနေပါလိမ့်မတုံးမေးတဲ့ အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်ကို ဒကာဒကာမတွေက ဖြစ်မြီး ပျက်တာ မြင်လိုက်တော့ သြော်.... နဂိုက ငါစားချင်တာဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိဟာ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်လိုက်တော့ အဲဒီတုန်းနဲ့ ဒိဋ္ဌိကလေးဟာ ရှိသေးလား.... (မရှိပါ)။ သေသေချာချာ သဘောပါကြရဲ့လား.... (ပါပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဒိဋ္ဌိသတ်နေတာနော်.... (မှန်ပါ)။ ဒီဒိဋ္ဌိသတ်တယ်၊ နောက်က ဥပါဒါန်ကံ သတ်တယ်.... (မှန်ပါ)။ ရွှေပိုင်းက ဘာသတ်သတုံး (ဒိဋ္ဌိသတ်ပါတယ်) နောက်ပိုင်းက ဘာသတ်သတုံး (ဥပါဒါန်, ကံ သတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒကာ ဒကာမတို့ ဆေ လိပ် သောက်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေးကိုလဲ အကဲခတ်ပါ (မရှိတော့ပါ)။ မရှိတာ ... (အနိစ္စပါဘုရား) မရှိမှန်းသိတာက... (မဂ္ဂပါ)။ သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... မရှိတာကလေးဟာ အနိစ္စဆိုသဖြင့် နိစ္စဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိသေးရဲ့လား.... (ရှိပါ)။ ဟော... ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီ... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်တာနဲ့ ဘာပြုတ်သွားသတုံး (ဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားပါတယ်)။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် အပါယ်ငရဲမျိုးစေ့ ဝမ်းထဲရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား)။

(၄၂)

ဩဠာ... တယ်အဖိုးတန်ပါလား ဒကာဒကာမတို့ - (တန်
ပါတယ်)၊ အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား...
(ပေါ်လာပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ စိတ်ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဖြစ်ပျက်
ရှုနေကြမယ်ဆိုရင် ဒိဋ္ဌိသတ်နေတာပဲ... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ စိတ်ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဖြစ်ပျက်ရှုနေရင် -
(ဒိဋ္ဌိသတ်နေတာပါ)၊ ဒိဋ္ဌိသတ်နေတယ်ဆိုတာ ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်က ဘာတုံး... (အနိစ္စပါ)၊ ဒိဋ္ဌိသေတဲ့
အနိစ္စ (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ ရှုတာ
က... (မဂ္ဂပါဘုရား)။

ဒီမဂ္ဂက တစ်ခါ ဒိဋ္ဌိသာသတ်သလား၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာသာ သတ်
သလား၊ ဒကာသစ်ရေ ဥပါဒါန်၊ ကံပါ သတ်သလား...
(ဥပါဒါန်၊ ကံပါ သတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဥပါဒါန်၊ ကံပါ
သတ်တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ကို အနိစ္စမြင်လိုက်ရင်ပဲ နိစ္စဒိဋ္ဌိသေပါပြီ...
(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စ မြင်လိုက်ရင်... (နိစ္စဒိဋ္ဌိသေပါပြီ)၊
နိစ္စဒိဋ္ဌိ-သေပြီဆိုတာ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒကာဒကာမတို့ ဝိပဿနာမဂ်ပင် ဖြစ်လင့်
ကစား ဒိဋ္ဌိမသေဘူးလား... (သေပါတယ်)၊ တဒင်္ဂသေ
တယ်ဆိုတာ ဇုတ်လိုက်ပါ (မှန်ပါ)၊ ဇာဒင်္ဂဆိုတာ
ခဏပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)၊ မသေဘူးလား...
(သေပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိတဒဂ်သေတယ်၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိက သတ်
လိုက်တာ ဒိဋ္ဌိက တဒဂ်သေပြီဆိုတာကော ထင်ရှားပလား...
(ထင်ရှားပါပြီ)၊ ဥပါဒါန်၊ ကံကော တဒဂ်သေဘူးလား...
(သေ ပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ ...တဒဂ်ဖြင့်သေပြီဘုရား...၊ တပည့်တော်တို့ ငရဲမျိုးစေ့
တစ်ခု တော့ဖြင့် သတ်နိုင်တဲ့နည်းလမ်း ရမာပြီလို့ ဒကာကြွယ်
ဆိုရင် လွဲပါ့မလား.. (မလွဲပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါလောက်တောင် ဆိုးရွားယုတ်မာတဲ့ဒိဋ္ဌိ ငါအစ
ပျောက်ပဲသတ်ပါတော့မယ်လို့ ကြိမ်းဝါးလိုက်ပါ (မှန်လှပါ)၊
ဒါက တဒဂ် ဝိပဿနာနည်းနဲ့ သတ်တာ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်စိတ်ပေါ်ပေါ် ဖြစ်ပျက်မြင်ရင် တဒဂ်ဝိပဿနာမဂ်နဲ့
သတ်လိုက်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီဖြစ်ပျက်တွေကို ဒကာဒကာမတွေက အမြဲတမ်းရှုပေး...
(မှန်ပါ)၊ ဘယ်စိတ်လာလာ ဖြစ်ပျက်ရှုနေဘူး... (မှန်ပါ)၊
လောဘလာကော... (ရှုပေးရပါမယ်)၊ ဒေါသလာရင်... (ဖြစ်
ပျက် ရှုရမှာပါပဲဘုရား)၊ ယုတ်စွာအဆိုးဗျာ ကုသိုလ်စိတ်က
လေးလာတာတောင်... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါ)၊ မေတ္တာပို့တဲ့ စိတ်
ကလေး လာတာတောင်... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှုပေး၊ အကုန်ရှုပါ ဒကာဒကာမတို့ မရှုရင်
မတော်လို့ ပါနေဘူး... (မှန်လှပါ)။

ရှုပေးတဲ့ နောက်ဆုံးပိတ် ဘာမှမရှိတောင်မှ လေကို ထွက်
အောင် အားထုတ်တဲ့စိတ်ကလေး ဘာလုပ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်
ရှုရပါမယ်) လေကိုပြန်ရှိုက်တဲ့ စိတ်ကလေးကော... (ဖြစ်ပျက်

ရှုရပါမယ်)၊ ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား....
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်စိတ်ပေါ်ပေါ် ဘာလုပ်ကြမယ်....(ဖြစ်ပျက်
ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ကဘာတုံး (အနိစ္စပါ)၊ အနိစ္စဆိုကတည်း
က နိစ္စဒိဋ္ဌိ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား) ရှုတာက.... (မဂ္ဂ
ပါဘုရား)။

မဂ္ဂဆိုသဖြင့် ဥပါဒါန်, ကံ မပြတ်သေးဘူးလား.... (ပြတ်
ပါတယ်)၊ ကံပြတ်ရင် သွားစရာရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါ)၊
ဒါကဝိပဿနာမဂ်နဲ့ဖြတ်ပုံ.... (မှန်ပါ)။

ဒီနေ့တော့ အားလို့ ဒကာဒကာမတွေက လာနိုင်ကြ, ပြုနိုင်
ကြတယ်....(မှန်ပါ)၊ နက်ဖြန်ကျတော့ ခင်ဗျားတို့ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ
က ဆွဲတာနဲ့ မလာနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အင်မတန် များကြမယ်
(မှန်ပါ)ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မလာနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာလဲ ခင်ဗျားတို့
ဆက်ပြီး ရှုပါ....(မှန်ပါ)ဘုရား)။

အဲဒီ ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ရှုပြီး
သကာလ ဘယ်စိတ်လာလာ ဖြစ်ပျက်ရှုနေော် (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေရှုရတာ တပည့်တော်တို့ မုန်းတောင်
နေပြီဘုရား....(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေမြင်ရတာမုန်းတဲ့
ဉာဏ်တောင်လာနေပြီ....(မှန်ပါ)၊ လာလာ, မလာလာ ဒကာ
ဒကာမတွေ ရှုမြဲရှုပါ....(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

(၄၅)

နောက်ဆုံးပိတ် ငရဲမျိုးစေ့ အမြစ်နဲ့တကွ ပြတ်ရအောင် ဆိုတော့ ဒီဖြစ်ပျက်တွေကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေက အခုနှစ်ဉာဏ် ပြီးသွားပြီနော်... (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တာ ယထာဘူတဉာဏ် (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်မှုန်းတာက- (နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ပါ ဘုရား)။

ကဲ....ရှေ့တစ်ဆင့် တက်လိုက်ဦး ဒကာ၊ ဒကာမတို့နော်.... (မှန်ပါ)၊ ရှေ့တစ်ဆင့် တက်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက် ကလေးတွေကို ဒကာဒကာမတွေဉာဏ်တက်ပေး.... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

မုန်းပြီးသည်နောက်ကို မလျော့နဲ့.... (မှန်ပါ)၊ ဩော်.... ဒါဖြစ် ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခဆိုတာ ဒါပဲ(မှန်ပါ)၊ နောက်ကျတော့ ဉာဏ်ပြောင်းပေးလိုက်....(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခ ဆိုတာ (ဒါပါပဲ ဘုရား)၊ ဒါဒုက္ခသစ္စာသိတာ.... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်တွင်သိတာလား၊ ဒုက္ခကိုသိတာလား.... (ဒုက္ခကို သိတာပါ)၊ အင်း....ဖြစ်ရတာလဲ ဘာပါလိမ့်.... (ဒုက္ခပါ)၊ ပျက်ရတာလဲ.... (ဒုက္ခပါ ဘုရား)။

အဲဒီ ဒုက္ခကလေးတွေချည်းသိတော့ ဩော်....ခန္ဓာကိုယ်ထဲ မှာ ရှောက်ပြီး ကြည့်လိုက်တာ ဒုက္ခချည်း တွေပါလား.... (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခချည်း တွေပါလားလို့ မလာပေဘူးလား (လာပါတယ် ဘုရား)။

အဲ....ဒုက္ခက ဒုက္ခသစ္စာ၊ တွေတာက မဂ္ဂသစ္စာ....(မှန်ပါ) ဒုက္ခက....(ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)၊ တွေတာက.... (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။

(၄၆)

ဒီလိုချည်းပဲ တွေ့နေတဲ့ အခါလျှင်လို့ရင် မလျှော့နဲ့နော်
ဒကာ ဒကာမတို့.... (မှန်ပါ)၊ မလျှော့ဘဲနဲ့ ဩော်... ဒုက္ခ အစစ်
ဆိုတာ ဒါပဲကိုး... (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်တာလဲ ဒုက္ခ၊ ပျက်တာလဲ
ဒုက္ခလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိအောင်လုပ်.... (မှန်ပါ)။

ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိအောင် လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာ
ဒကာမတွေက စိတ်ရှုနေငြားသော်လဲ စိတ်နဲ့ ရုပ်နဲ့ သဟဇာတ
(မှန်ပါ)၊ သဟဇာတဆိုတာ တကွဖြစ်တာ (မှန်ပါ)၊ စိတ်ချုပ်
ရင်ရုပ်ချုပ်သွားမယ်(မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

စိတ်ချုပ်ရင်.... (ရုပ်ချုပ်ပါမယ် ဘုရား)၊ ရုပ်ချုပ်သွား
တာပဲဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီစိတ်တွေ ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီးဖြင့် ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်
ဒုက္ခကြီးဖြင့် ဩော်... မရချင်တော့ဘူး၊ စိတ်ထဲမှာ ရင့်လာပြီ....
(မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်မရင့်သေးဘူးလား (ရင့်ပါတယ်
ဘုရား)။

ထိုကဲ့သို့ ရှုတဲ့ဉာဏ် ရင့်လာလို့ရှိရန်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဖြစ်ပျက်
ကို ရှုမတွေ့တော့ဘူး.... (မှန်လှပါ)။

ဘာရှုမတွေ့သတိုး (ဖြစ်ပျက်ရှုမတွေ့ပါဘုရား)၊ ဒုက္ခ
လဲ ပိုင်းခြားပြီးပါရော၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိပါရော ဒကာဒကာမ
တို့ ဖြစ်ပျက်ရှုမတွေ့သေးရှဲ့လား.... (မတွေ့ပါဘုရား)၊ အဲဒါ
ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာ(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)၊ ဖြစ်ပျက်
ဆုံးတာသည် ဒုက္ခ ဆုံးတာ (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာသည်ဘာပါလိမ့်(ဒုက္ခဆုံးတာပါဘုရား)၊
ဟာ... ဒုက္ခဆုံးတာ ဘာခေါ်ကြမယ်.... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

အဲဒီဒုက္ခလဲ ဆုံးပါရော၊ ဩော်...ဆုံးပေါ့၊ ဆုံးပေါ့၊ ဒုက္ခ
တွေဆုံးပေါ့ဆိုပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ ကြည့်သာနေ၊ ကြည့်
နေတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒုက္ခဆုံးတာက နိဗ္ဗာန်၊ ကြည့်နေ
တာက ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခဆုံးတာက.... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)၊ ကြည့်နေ တာက ...
(ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ပါဘုရား)။

အဲဒီဉာဏ်ရတော့ ဩော်... မဂ်ဉာဏ်လဲပြီးပြီ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်လဲ
ပြီးပြီ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်လဲ ပြီးပြီဆိုတော့ ဒီငို ပြုတ်ရင်
ဝိစိကိစ္ဆာ အထူးပြုတ်စရာမလို၊ ဒီငိုနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာ တွဲပြုတ်သွား
တယ်.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီလို ပြုတ်သွားတော့ ခုနက်က သုဗြဟ္မ နတ်သားမှလဲ
ဒီအတိုင်းလုပ်လို့ ဒကာဒကာမတို့ သွားရမည့်လမ်း သေချာ
ပြီးသားတောင် နတ်သမီးငါးရာနဲ့ သုဗြဟ္မနတ်သား သောတာ
ပန် တည်တယ်၊ မဂ်က ကယ်တင်လိုက်တာ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

သွားရမှာ သေချာသလား မသေချာဘူးလား.... (သေချာ
ပါတယ်ဘုရား)၊ သူများပြောလား၊ သူတို့ကိုယ်တိုင် မြင်ပြီး
သားလား.... (သူတို့ကိုယ်တိုင် မြင်ပြီးသားပါဘုရား)၊ အဲဒါ
ကြောင့် ကယ်တင်နိုင်တယ်ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာ
ပါပြီဘုရား)။

ဒီမှာလဲ ဒကာဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခကို
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိပြီးသကာလတစ်ခါတည်း ဆုံးအောင်သာလိုက်
ပစ်လိုက်.... (မှန်ပါ)၊ ဒါကြီးနဲ့ မနေချင်တော့ဘူးဆိုရင် မဆုံး
ပေဘူးလား.... (ဆုံးပါတယ်ဘုရား)၊ ဆုံးတာသည်အခါကြ

(၄၈)

မယ်....(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)၊ ဆုံးတာကို မြင်တာသည်....(မဂ်ဉာဏ် ပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီမဂ်ဉာဏ်သည် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာဆိုတဲ့ ငရဲမျိုးစေ့ကို အကုန် သတ်နိုင်တဲ့ဉာဏ် ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ မဂ္ဂင်မှ တစ်ပါး ကယ်မည့် ယူမည့်လူ မရှိဘူးဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘာရှုကြမလဲလို့ မေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေ ကြမလဲ-(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)၊ ကိုယ့်စိတ်ထဲ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဘာတုံး....(ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ဘာစိတ်ပေါ်ပေါ် ပုထုဇဉ်ဟာ ပုထုဇဉ်စိတ်ပဲပေါ်မယ်.... (မှန်ပါ)၊ တခြားစိတ်ကို ရှုစရာလဲ မရှိပါဘူးဆိုတာ သေချာ ပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပုထုဇဉ်စိတ် ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဘာလုပ်ရမလဲ- (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ပုထုဇဉ်စိတ်က ဖြစ်ပျက်၊ ရှုတာက....(မဂ်ပါဘုရား)။

ပုထုဇဉ်စိတ် ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ပုထုဇဉ်စိတ်က (ဖြစ် ပျက်ပါဘုရား)၊ ရှုတာက.... (မဂ်ပါဘုရား) သဘောကျ ပလား (ကျပါပြီဘုရား)၊ သေတာက ဒိဋ္ဌိ, တဏှာ.... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုဗြဟ္မနတ်သားနဲ့ နတ်သမီးငါးရာ ဒီအတိုင်းရှု လိုက်တာနဲ့ ဒကာဒကာမတို့ ဘုရားက ဒါမှ တစ်ပါးအားကိုးရာ မရှိဘူးကုဆိုပြီး ရှုလိုက်တာနဲ့ သွားရမည့်ငရဲ သေချာပြီး သားကို မဂ်က ကယ်တင်လိုက်တာနဲ့ နတ်သမီးငါးရာလဲ သေ

တာပန် တည်တယ်၊ နတ်သားလဲ သောတာပန် တည်တယ်၊ သွားရသေးရှဲ့လား (မသွားရပါဘုရား)။

ဒကာသိုက်တို့၊ ဒကာသစ်တို့ သေသေချာချာ စဉ်းစား၊ သေချာပြီးသား ကယ်တင်နိုင်တာလဲ မဂ္ဂင်ပဲ (မှန်ပါ)။

ဒကာကြွယ် ဘာပါလိမ့် (ရေသေချာပြီးသား ကယ်တင် နိုင်တာ မဂ္ဂင်ပါဘုရား)။

သေချာပြီးသားတောင် ကယ်တင်နိုင်တယ်ဆိုတော့ ဒီဒကာ ဒကာမတွေ မသေချာသေးပါဘူး.... (မှန်ပါ)၊ သွားရမှတော့ ခင်ဗျားတို့ မဂ္ဂင်အလုပ် မလုပ်ရင်တော့ သွားရမှပဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားရင်(ကယ်တင်ကြပါ.... (မှန်လှပါ)၊ ဘယ်နှယ်လဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားရင်(ကယ်တင် ကြပါဘုရား)။

ဟာ.... ဘုန်းကြီးပြောတော့ အလွယ်ကလေး၊ ကိုယ်လုပ် တော့ ခက်တယ်ဘုရား ဖြည်းဖြည်းမှ လုပ်တော့မယ်ဆိုတော့ ဖြည်းဖြည်းမှ ကယ်တင်တော့မယ် အဓိပ္ပာယ်ရတယ် (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဖြည်းဖြည်းမှ ကယ်တင်တော့ အသေကစောတော့ အပါယ် ရောက်မသွားပေဘူးလား (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီတော့ ကယ်တင်တဲ့ဉာဏ်ကလေးကအပါယ်ကျတော့ပေါ့ပါဦးမလား (မပေါ့ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ရှုပါ.... (မှန်စွာဘုရား)၊ ဝိပဿနာဆိုတာ ဘာပါလိမ့်... (ကိုယ့်စိတ် ကိုယ် ရှုတာပါဘုရား)။

(၅၀)

ကိုယ်စိတ် ၁-နံပါတ်ကို ၂-နံပါတ်နဲ့ရှု... (မှန်ပါ့ဘုရား)၊
၁-နံပါတ်က ဖြစ်ပျက်၊ ၂-နံပါတ်က မဂ် (မှန်ပါ့)၊ ရွှေစိတ်ကို
နောက်စိတ်နဲ့ ရှုမိမ်းပါ (မှန်ပါ့)၊ သေချာပလား... (သေချာ
ပါပြီဘုရား)။

ရွှေစိတ်ကို... (နောက်စိတ်နဲ့ ရှုရပါမယ်ဘုရား)၊ အဲ... ရွှေ
စိတ်က ဖြစ်ပျက်၊ နောက်စိတ်က မဂ်ပဲ (မှန်ပါ့)။

ရွှေစိတ်က (ဖြစ်ပျက်ပါ ဘုရား)၊ နောက်စိတ်က... (မဂ်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒီ မဂ်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒုက္ခအဆုံးပါ မြင်အောင် ရှုပေ
တော့ (မှန်လှပါ)၊ ဖြစ်ပျက်က ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာက
ဘာဆိုကြမယ် (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)၊ နိရောဓသစ္စာဆိုတာ
သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ မြင်အောင်သာ လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် နိရောဓသစ္စာနဲ့
မဂ္ဂသစ္စာက ခင်ဗျားတို့ကို ရှေးကပြုထားတဲ့ အကုသိုလ်တွေကို
လဲ သူတို့က ဖြတ်ပေးလိုက်တယ် (မှန်ပါ့)၊ ယခု မသိမလိမ္မာလို့
ဒီဘဝ မိုက်မဲထားတာတွေကော... (ဖြတ်ပေးပါတယ်ဘုရား)၊
အနာဂတ်မိုက်လတ္တံ့တွေကော (ဖြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ နောက်က မိုက်မြစ်တွေကိုလဲ
ဖြေဖျောက်နိုင်တာ မဂ္ဂင် (မှန်ပါ့)၊ မိုက်ဆဲတွေ ဖြေဖျောက်နိုင်
တာလဲ (မဂ္ဂင်ပါဘုရား)၊ မိုက်လတ္တံ့တွေ ဖြေဖျောက်ကယ်ယူ
နိုင်တာလဲ (မဂ္ဂင်ပါဘုရား)။

(၅၁)

အဲဒီတော့ အမိုက်သုံးမျိုးကို ခင်ဗျားတို့ ကယ်ယူပို့ဆောင်
နိုင်တာကဖြင့် မဂ္ဂင်ပဲ ရှိသောကြောင့် မဂ္ဂင်အလုပ်မှတစ်ပါး
အားကိုးစရာ မရှိဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပြီး ကိုယ့်စိတ်
ကိုယ်ရှုပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း.... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့.... ၊

သာဓု.... သာဓု.... သာဓု....

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၄၅/၉၅) (၁)

ထုတ်ဝေသူ - ဦးအောင်ချို၊ (မြ-၀၈၃၁)၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ
တရားစင်္ကြံနှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေး
အဖွဲ့ချုပ်၊ အမှတ်-၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊
ရန်ကင်းမြို့။

ပုံနှိပ်သူ - ဦးနန္ဒာ (၀၃၅၉၇)၊ သီရိနန္ဒာ ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၂၁၅၊ ၃၂-လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။